

VASČAN

Številka 1/XXVIII, gruden 2021

POD HOMŠKIM HRIBOM

Predstavitve zgodovine krajev pod Homškim hribom, vasi Šmarca, Nožice, Homec in Preserje. Z novimi pogledi in dognanji osvetljeni zgodovinski dogodki, ki so zaznamovali omenjene kraje in na novo ovrednotena njihova bogata kulturna dediščina.

Dopolnitev in nadaljevanje knjige Homec Antona Mrkuna iz leta 1925 z opisom življenja in pomembnejših dogodkov vse do danes. Besedilo je obogateno z izjemno foto-grafsko zapuščino Petra Nagliča, krajevnega fotografa in kronista ter enkratnimi, najnovejšimi panoramskimi posnetki krajev, ki jih je s pomočjo sodobne tehnologije izdelal Toni Iglič.

SedANJI strokovnjaki, specialisti na področju zgodovine, umetnostne zgodovine, arheologije, etnologije idr. so na novo ovrednotili arheološka izkopavanja, topografijo krajev, geološko sestavo, etnološko izročilo, upravni razvoj krajev, razvoj šolstva, delo vplivnih posameznikov in druge pomembne vsebine. Del knjige vsebuje predstavitev društev, organizacij in posameznikov, ki so in še oblikujejo podobo krajev pod Homškim hribom. Natančno so opisana in predstavljena vsa znamenja, kapele in spominska obeležja. Prikazane in opisane so najstarejše znane cerkvene podobe in razglednice krajev.

Knjiga, katere glavni urednik je zgodovinar prof. dr. Janez Marolt, predstavlja dediščino naših prednikov, ki so zaznamovali bogato družabno življenje na Homcu in okolici. Namen izdaje zbornika je ohraniti spomin na dogodke iz preteklosti, ujeti in ohraniti trenutke današnjega časa našim zamcem ter jih na ta način iztrgati pozabi.

Knjiga, ki je posvečena 600. obletnici Marijinega prikazanja na Homškem hribu in 30. obletnici osamosvojitve Republike Slovenije, je velikega formata (24 x 30 cm), tiskana na kvalitetnem papirju, s trdimi platnicami in obsega 536 strani izredno zanimivega branja.

Zbornik vsebuje:

- več kot 800 novejših fotografij, od tega 15 dvostranskih in 25 enostranskih panoramskih posnetkov
- preko 250 fotografij Petra Nagliča, katere večina je predstavljena prvič
- preko 60 arhivskih načrtov, tlorisov, grafov, risb in skic
- preko 50 reprodukcij arhivskih dokumentov in umetniških podob
- preko 30 najstarejših cerkvenih podob in razglednic krajev

Informacije in naročila:

Kulturno društvo Jože Gostič Homec; kd.gostic@gmail.com, 031 322 568

Društvo Peter Naglič Šmarca; ks@smarca.net, 041 414 000

Cena knjige: 40 €

VSEM KRAJANOM HOMCA, NOŽIC IN PRESERIJ ŽELIMO VESELE PAZNIKE

Svet krajevne skupnosti Homec-Nožice

Svet krajevne skupnosti Preserje

Župnijski urad Homec

Prostovoljno gasilsko društvo

Kulturno društvo Jože Gostič Homec

Športno društvo Homec

Športno društvo Preserje

Društvo Kreativni nomadi

Župnijska Karitas Homec

Čebelarska družina Homec

Skavtski steg Homec

VAŠČAN je krajevno glasilo vasi Homec, Nožice in Preserje

Glavni in odgovorni urednik: Miha Ulčar

Uredniški odbor: Nena Rode, Andrej Bernot, Borut Jenko, Viktor Marinšek

Lektoriranje: Ivanka Učakar

Tehnična priprava in oblikovanje: Andrej Bernot

Fotografija na naslovnici: Toni Iglič

Tisk: Tiskarna Rotosi, Ljubljana

Naklada: 1.100 izvodov

Izdajatelj: KS Homec-Nožice, KS Preserje

E-pošta: ulcar.miha@gmail.com

Navedbe in podatki v objavljenih prispevkih ne izražajo vedno tudi mnenja uredniškega odbora, za njihovo vsebino odgovarjajo avtorji prispevkov.

Spoštovane bralke, spoštovani bralci.

Pred vami je nova številka Vaščana, ki je po novem vsebinsko še bolj razširjen, saj je k sodelovanju pri izdaji glasila pristopila tudi Krajevna skupnost Preserje. Vaščan je sedaj vsebinsko še bolj bogat, obenem pa bo prišel v roke še večjemu številu bralk in bralcev. S tem je bil narejen nov korak k povezovanju in sodelovanju ljudi in organizacij v naseljih Homec, Nožice in Preserje.

Kmalu bo minilo dve leti, odkar naše življenje kroji epidemija covid-19, ki je dodobra zaustavila družabno življenje. Številni ukrepi, nekateri povsem nesmiselni, nas niso zaprli samo v občinske meje oz. med štiri stene, ampak so nas tudi oddaljili drug od drugega ter nas razdelili na dva pola. Na tiste, ki se brez vprašanj zaradi strahu slepo podrejujejo svetovnemu globalnemu sistemu in tiste, ki razmišljajo s svojo glavo in temeljito razmislijo, kakšen bo njihov nadaljnji korak.

Seveda si vsi želimo, da bi bili zadnji dve leti čim prej pozabljeni in da bi bilo prihajajoče leto boljše, predvsem, da bi bilo tako kot je bilo nekoč. Žal takšnega življenja kot smo ga poznali nekoč, ne bo nikoli več. V dveh letih smo na svetovni ravni pod krinko epidemije izgubili veliko svobode in človekovih pravic. Vendar še ni konec te norosti, obenem pa kaže, da bo ta norost še trajala in trajala. Ljudje smo trenutno v enakem položaju kot v basni o žabah skuhanih v mlačni vodi. „Voda v kateri se nahajamo se počasi segreva, a nam je še vedno prijetno. Žal pa se ne zavedamo tega, da bo voda enkrat zavrela in da bo takrat prepozno.“ Vrata v svet, kjer smo se lahko včasih svobodno gibali, se nepredušno zapirajo. Delno lahko v ta svobodni svet pokukamo s potrdili, ki so v bistvu dovoljenja za gibanje. Pred 30. leti smo dobili svojo državo, ki je temeljila na svobodi in enakopravnosti. Po treh desetletjih je ostal samo še zapor. Ne diši več po državi, po svobodi in idealih, za katerimi smo strmeli. V tolažbo nam je lahko samo to, da v vsem tem nismo sami, saj je celotna Zemlja postala zapor.

Je pa trenutna situacija priložnost, da se zazremo vase in razmislimo o tem, da je mogoče čas, da se znova približamo naravi in da začnemo znova. S pretiranim potrošništvom in pohlepom po dobrinah, smo zelo izčrpali naravo in njene vire, kar že močno občutimo, saj se na globalni ravni spreminja vreme. Naši predniki so še do pred 100 let nazaj živeli z naravo in njenimi zakonitostmi. Setveni koledarji, ki jih marsikdo uporablja še danes, so nastali na podlagi tisočletnega sobivanja človeka z naravo, ki je njene zakonitosti prenesel v vsakdanje življenje. To so bili tudi časi, ko je za vsako bolezen rožca rasla. Prvi korak k povratku k naravi, je lokalna samooskrba. Pridelki z domače zemlje so najboljši in pri roki. Na voljo imamo dovolj obdelovalne zemlje in pa tudi ustrezne vire – vode. Vodo moramo skrbno čuvati, saj je naše največje bogastvo.

V svojem imenu in v imenu uredništva Vaščana vam želim vesele božične praznike in vse dobro v novem letu 2022, z željo, da se bomo prihodnje leto lahko ponovno družili na naših tradicionalnih prireditvah in dogodkih, ki jih vsi že zelo pogrešamo. Z željo, da se bomo družili tako kot včasih in ne za ograjami in z nagobčniki!

Miha Ulčar, urednik

*Naj
zažari!*

OBČINA
DOMŽALE

Župan
Občine Domžale
Toni Dragar

Ko se zima v belo odane,
nas čarobnost spet objame.
Ta pričara nam nasmeha,
sproži val čarobne kepe.

Čaka nas poseben čas,
prebudi dobrote v nas.
Topla misel in objem,
vedeti da, mar nam je.

Svetle lučke, topel čaj
vsakemu ogreje dan.
Naj bo radosti za vse,
naj nam zdravje dobro gre.

Mir ljubezen, sloga moč,
naj ponesejo nas v noč.
Ko se vrata novemu odpro,
lahkotno, radostno naj
in *veličastno BO!*

*Čarobno
naj bo!*

"Kar bomo sejali, to bomo želi."
(ljudska modrost)

Naj bo leto 2022 posejano
z **lepimi dejanji, dobrimi
mislimi in modrimi
odločitvami** za lepo,
mirno in zeleno prihodnost.

V skrbi za čisto okolje z vami
čisto vsak dan.

PRODNIK
javno komunalno podjetje

L I P A

**VESELE PRAZNIKE
VAM ŽELI**

EKIPA PAPIRNICE LIPA

papirniclipa@gmail.com

NOVICE IZ KS HOMEK - NOŽICE

Novice iz Krajevne skupnosti Homec - Nožice. Pred vami je nova, posebna številka glasila Vaščan, saj boste v njej lahko prebrali marsikaj zanimivega o dogajanju v dveh krajevnih skupnostih. To je skupna številka krajevnih skupnosti Homec-Nožice in Preserje in je namenjena vsem prebivalcem Homca, Nožic in Preserij.

V letu 2021 smo se spopadali z epidemijo virusa Covid-19 in vsemi ukrepi, ki so poskušali zajeziti širjenje virusa. Zaradi omejitev je bilo odpovedanih kar nekaj tradicionalnih dogodkov in prireditev, kot so vsakoletna čistilna akcija, gasilska veselica, prireditve ob Gostičevih dnevih, prvomajski golaž, tradicionalni izlet krajevne skupnosti ... Lahko pa smo zadovoljni, da epidemija ni onemogočila oziroma zaustavila investicij in vzdrževalnih del na območju Krajevne skupnosti Homec-Nožice.

Razširitev in ureditev Homške učne poti

Homška učna pot je do sedaj potekala med reko Kamniško Bistrico in Homško mlinščico, zasnovana je bila kot krožna pot, na kateri so bile postavljene štiri učne točke. Na vsaki učni so postavljene posebne table, s katerih se lahko seznanimo z živalskimi, rastlinskimi in geološkimi značilnostmi tega območja ob Kamniški Bistrici.

V letu 2021 je Občina Domžale razširila Homško učno pot s postavitvijo dodatnih desetih tabel, na katerih najdemo zapise o kulturno zgodovinskih znamenitostih na Homškem hribu z okolico. Razširjena Homška učna pot poteka okrog Homškega hriba in čez sam hrib. Pot se začne pri Gostilni Repanšek, kjer najdemo prvo tablo z opisom vasi Homec. Drugo tablo boste našli pri Mlinarski brvi v novem Homcu, kjer je napisano več o Kamniški Bistrici. Na tretji tabli je zapis o Homški

mlinščici, na četrti je opisan Žegnan studenec, ki izvira na vzhodni strani hriba. Na peti tabli, ki je postavljena nad Homškim jezom pri spomenik padlim borcem, so opisane obeležja iz 1. in 2. svetovne vojne. Šesta tabla stoji pri smučarski skakalnici, sedma pri cerkvi Marijinega rojstva, osma pri Plečnikovi vili, deveta za poslovilnim objektom in opisuje arheološko najdišče na Homškem hribu. Zadnja, deseta tabla, stoji pred hišo slavnega tenorista Jožeta Gostiča ob njegovem kipu.

Pri urejanju poti je bilo potrebno postaviti dodatne smerokaze o poteku poti, urediti že obstoječe poti na Homškem hribu, dodatno zgraditi lesene stopnice s parkirišča pri pokopališču proti Piklu in urediti okolico Žeg-

nanega studenca. Odsek med najvišjim delom Homškega hriba in Homškim jezom je zelo strm, zato lahko rečemo, da gre za pravo planinsko pot na Homškem hribu.

Obnova vodovoda in vzdrževanje

Občina Domžale in Javno komunalno podjetje Prodnik sta se v letu 2021 lotila obnove vodovodnega omrežja na IV. ulici v Homcu. Za zagotavljanje kakovostne oskrbe s pitno vodo se izvajajo prepotrebna vzdrževalna dela na vodovodnem omrežju v krajevni skupnosti, skozi celo leto Javno komunalno podjetje Prodnik skrbi za nemoteno oskrbo s pitno vodo in delovanje vodovodnega omrežja.

Saniranje brežine in ceste pri jezcu za Homškim hribom

Vsi pohodniki na rekreacijski poti ob Kamniški Bistrici smo z zadovoljstvom opazovali sanacijo brežine takoj za Homškim jezom. Pred leti je podivjana reka Kamniška Bistrica ob hudem nalivu odnesla del brežine in pot, kar je predstavljalo veliko nevarnost, da bi bil ob naslednjem nalivu odplavljen še večji del območja za Homškim hribom. Takrat bi Kamniška Bistrica lahko ušla iz struge in začela poplavljati. V jesenskih mesecih se je ta predel saniral z utrditvijo brežine in izgradnjo odplavljenih poti. Sanacija brežine je bila nujno potrebna, saj je na tem delu Kamniška Bistrica že večkrat pokazala svojo moč in odnesla s seboj proti jugu ogromno materiala.

Obnova kapelice na Homcu

Sredi Homca stoji Marijina kapelica, ki pa jo je zob časa dodobra načel. Obnove je bila nujno potrebna tako kapelica kot tudi kip Brezmadežne device Marije. Konec novembra 2021 je restavrator odpeljal kip Marije v restavratorsko delavnico, predvidoma na bi se vrnil iz nje februarja 2022. V letu 2022 načrtujemo tudi obnovo kapelice in upam, da bo sredi Homca zasijala v vsej svoji lepoti. Prav ta kapelica skupaj z vaškim vodnjakom, lipo samostojnosti in doprskim kipom Jožeta Gostiča predstavlja center vasi Homec.

Proslava ob Dnevu državnosti

Ob praznovanju 30. obletnice naše samostojne države Republike Slovenije smo sodelovali pri organizaciji proslave na predvečer praznika. Tradicionalno praznovanje dneva državnosti na Homcu se je začelo s sveto mašo za domovino v cerkvi Marijinega rojstva na Homcu, nadaljevalo s slovesno akademijo pred lipo samostojnosti sredi Homca, kjer je bil glavni govornik novinar, publicist, kulturni delavec in pisatelj Matjaž Brojan. Za glasbeno popestritev je poskrbel Mešani pevski zbor Klasje Groblje. Praznovanje se je zaključilo, tako kot vsako leto, s simboličnim kresovanjem, pogostitvijo in druženjem na homškem igrišču ob šoli.

December je čas, ko se ozremo nazaj na leto, ki odhaja in oziramo naprej v leto, ki prihaja. Leto 2021 je bilo polno preizkušenj in izzivov, a vseeno dobro leto; za leto 2022 želim, da bo še boljše. Za konec vam voščim prijetne praznike, ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti, vesel božič in srečno, zdravo ter uspešno novo leto 2022.

Predsednica Sveta Krajevne skupnosti Homec - Nožice, *Marjeta Rode*

KS PRESERJE SPOŠTOVANE KRAJANKE IN KRAJANI!

Leto je naokoli. Verjetno se boste strinjali, da je za pozabo. Koliko odlokov, prepovedi smo morali spoštovati, pa še ni videti pravega konca. Vendar, na koncu tunela je vedno luč. Mislim, da tudi tokrat ne bo drugače. Seveda so se v tem letu zgodile tudi nekatere svetle reči. Urejeno je križišče na Pelechovi cesti, zgradila se je cesta proti industrijski coni, nekaj stvari

je popravljenih, seveda pa je še kar nekaj za postoriti. Na nekaj že začelih akcij, kot so noč buč, praznovanje 8 marca nismo pozabili. Potrudili smo se z obdarovanjem starostnikov, okrasili smo Preserje, prispevali svoj delež k miklavževanju V letu 2022, če bo le mogoče, bomo vse to zopet organizirali.

Pri izhajanju Vaščana bomo od te številke naprej prevzeli polovico stroška. Seveda to pomeni, da lahko napišete članek, za katerega menite, da bi bil zanimiv za krajanke Preserij in Homca. Vaščana boste lahko dvignili v Papirnici Lipa in Tuš trgovini v njihovem delovnem času.

Ob koncu leta se zahvaljujem Športnemu društvu Preserje, Kreativnim Nomadom, članom sveta KS Preserje za pomoč pri akcijah, pri vsakoletni organizaciji podelitve bonov starostnikom pa še posebej Stanki Marinšek in Meliti Hribar.

**Vsem voščim srečno,
predvsem pa zdravo leto 2022.**

**Predsednik KS Preserje
Janez Hribar**

PGD HOME C

SPOŠTOVANE KRAJANKE IN KRAJANI!

Prav hitro je minilo »drugo koronsko« leto 2021. Homški gasilci smo leto, ki je za nami, oddelali po rahlo spremenjenem planu. V prvi polovici leta smo se morali držati ukrepov, ki nam jih narekuje zakonodaja in trenutna situacija.

Veliko časa smo namenili izobraževanju in delu z novo tehniko. Nakupujemo opremo za pomoč in reševanje po kar strogih kriterijih, nekaj pa e pridobimo iz sistema države preko Gasilske zveze Domžale. V prvem polletju smo pospešeno pošiljali naše operativne gasilce na zdravniške preglede. Stremimo za tem, da smo zdravi in psihofizično sposobni, saj le taki operativci lahko opravljamo svoje poslanstvo na intervenciji.

V aprilu je mladinska komisija v prostorih našega gasilskega doma organizirala tradicionalni sektorski kviz. Zaradi situacije je bil slabo obiskan, ampak verjamemo, da bo naslednje leto bolj prijazno takim dogodkom. Konec maja smo bili prvi v občini, ki smo uspešno organizirali medobčinsko taktično vajo, kakršno smo jo vsi udeleženci po enem letu res težko pričakovali.

Druga polovica je potekala bolj intenzivno. Vsako leto pripravimo gasilsko veselico za krajanke in krajane, kar pa že drugo leto ni bilo možno, zato smo letos drugač pripravili piknik za vse člane naše organizacije. Obisk nad pričakovanji. Vtisi - nepozabno. Zna biti, da se drugo leto kljub spremenjeni situaciji

zopet vidimo. Septembra smo pričeli z orientacijo. Glavni organizator je bila mladinska komisija Gasilske zveze Domžale. Dogodek je potekal na našem območju z veliko pomočjo PGD Homec. Članice in člani smo se udeležili tekmovanja konec septembra in tradicionalno so spet najbolj razveselile članice, ki so si priborile pokal. Oktobra smo se udeležili še mladinskega tekmovanja na Viru. Mladinci so dosegli odlično mesto, druga ekipa pa jim je bila tik za petami. Vsem iskrene čestitke. Mentorjem iskrena hvala za ves trud in ves čas, ki ga žrtvujete pri delu z mladino. Vsem staršem pa iskrena hvala, da nam zaupate svoje sončke. Naši veterani so se udeležili tekmovanja v Študi, dosegli super rezultat in preživeli čudovit dan.

V oktobru smo pripravili dan odprtih vrat. Dogodek je potekal v skladu s pravili, ki jih narekuje trenutna situacija. Obisk dogodka je bil nad pričakovanji, hvala ekipi članic PGD

Homec za vse dobrote. Priporočamo se že za leto 2022.

Novembra so naše članice, seveda s podporo PGD Homec, tradicionalno organizirale dobrodelno akcijo – zbiranje hrane. Tudi ta dogodek je bil prilagojen trenutni situaciji. Zopet lahko rečemo, da je bil obisk nad pričakovanji, kar je bilo razvidno na koncu akcije. Iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli pri tem dogodku. V mesecu decembru organiziramo še raznos koledarjev po vseh gospodinjstvih našega požarnega območja in ljudem zaželimo vse dobro v letu, ki prihaja.

Kot sem že večkrat poudaril, je delo gasilcev vsako leto zahtevnejše, zato se trudimo, da bi bilo naše delo na intervencijah varno in učinkovito. Že nekaj let se trudimo z zbiranjem odpadnega papirja, kajti vsak evro je dobrodošel pri nakupu zaščitne opreme, Kot veste, sodelujemo tudi z Nogometnim klubom Radomlje.

Pri vseh tekmah prve nogometne lige, ki jih igrajo na domačem terenu, izvajamo požarno stražo. NK Radomlje želimo vam vse dobro v letu, ki prihaja in naj velja vaš slogan: hočemo, zmoremo, smo.

No, pa da ne bo vse tako resno. Letos sta dva naša člana vstopila v zakonski stan. Matej in Nina sta v spomladanskem delu, Bojan in Teja pa jeseni. Ob tej priložnosti obema paroma želimo vse dobro na novi življenjski poti. Letos smo praznovali tri okrogle: Lucija v spomladanskem delu, Mateja in Luka pa v

jesenskem delu. Vsem še enkrat iskrene čestitke.

Da ne pozabim: še enkrat hvala našemu glavnemu tesarskemu mojstru Toniju Žekar za nadstrešek pri starem gasilskem domu in Marjeti Repanšek – Gostilna pri Jurju, ki po izobraževanjih in intervencijah vedno s svojimi dobrotami poskrbi za homške operativce. Vzorno sodelujemo z vsemi organizacijami v našem kraju in stremimo za tem, da bo tako ostalo še naprej.

Če se še niste odločili, komu bi namenili 0,5 % dohodnine, jo lahko tudi nam. Vsa pridobljena sredstva bodo namenjena za izobraževanje in popolnitev orodišča.

Vsem krajanom hvala za vsak prispevek in vse pozitivne besede.

Članice in člani, hvala za vse opravljene ure v naši organizaciji.

Želim Vam blagoslovljen Božič ter srečno, zdravo, uspešno, predvsem pa varno v letu 2022.

Predsednik PGD Homec Andrej Ulčar

ANINA ZVEZDICA - dobrodelna akcija homških gasilk 2021

VZŠLA JE NJEGOVA ZVEZDA

T. i. veseli december more biti precej hecna stvar. Nisem namreč čisto gotov, koga želi opisati omenjeni pridevnik v tej decembrski zgodbi ... Mar trgovce, ki si ob praznični nakupovalni mrzlici manejo roke ob dobrem zaslužku? Mar romantike ali zabave željnega človeka, ki se ob zimskem večeru sprehodi skozi božično okrašeno mesto ali postoji ob kateri izmed stojnic s kuhanim vinom in ostalo alkoholno ponudbo? Mar

otroke, ki zmorejo prepričati svoje iz dneva v dan hiteče starše, da si utrgajo trenutek za družinski večer? Najbrž si mora vsak sam najti njemu sorodno razlago ... Kot kristjan morem reči, da je veseli december zame najprej tihota božične noči. Na žalost so jo marketinške poteze zahodnega sveta preglasile z vso možno ropotijo, ki ima bore malo skupnega z rojstvom Kneza miru.

Božič (ime praznika izhaja iz osebnega lastnega imena Bog; Božič = majhen Bogeč) je rojstni dan Jezusa Kristusa, nedvomno ene največjih osebnosti človeške zgodovine, zato bomo v tem kratkem zapisu skušali osvetliti nekatera vprašanja v povezavi z njegovim rojstvom in obstojem: kaj dokazuje njegov zgodovinski obstoj, zakaj praznujemo njegov rojstni dan 25. decembra in kaj je bila »zvezda repatica«?

Zgodovinski obstoj Jezusa Kristusa

Jezus Kristus ni izpričan zgolj v Svetem pismu, natančneje v evangelijih, ki bi jim lahko očitali pravljicarstvo in zgodovinsko pristranskost, ampak tudi v judovskih in rimskih zgodovinskih virih. Pravzaprav imamo o njem več zanesljivih virov kot o nekaterih drugih markantnih osebnostih tistega časa, kot so Homer, Sokrat ali Periklej. Najstarejše besedilo, v katerem je Jezus omenjen, čeprav na impliciten način, je napisal stoični filozof Mara bar Sarapion iz Samosate v Siriji okoli leta 73 po Kr. Na Jezusa se sklicuje kot na »modrega kralja« Judov, o katerem pravijo, da je razglasil »nove zakone« in da Judom njegova smrt ni v ničemer koristila. Najstarejša in najbolj poznana nedvoumna omemba Jezusa je omemba zgodovinarja Jožefa Flavija v delu Judovske starožitnosti (*Antiquitates iudaicae*) ob koncu 1. stol., poznanem tudi kot Flavijanov testament (*Testimonium Flavianum*). Med deli rimskih pisateljev iz 2. stol. kot so Plinij mlajši (*Pisma - Epistolarum ad Traianum Imperatorem cum eiusdem Responsis liber*), Tacit (*Letopisi - Anali*) in Svetonij (*Klavdijevo življenje - Vita Claudii*), lahko najdemo neka-

tera namigovanja o Jezusovi osebnosti in o delovanju njegovih učencev. Tudi v judovskih virih, še posebno v Talmudu, najdemo različna namigovanja o Jezusu in določenih stvareh, ki so jih o njem pripovedovali. Omogočajo nam, da z uporabo virov, za katere ne sumijo, da bi bili pod krščanskim vplivom, dokazno podkrepimo nekatere zgodovinske podrobnosti.

25. december, Jezusov rojstni dan

Zdi se, da prvi kristjani niso praznovali Jezusovega rojstnega dne, saj je bilo pomembnejše obeležiti »rojstvo za nebesa« (*dies natalis*), dan njegovega prihoda v večno domovino kot sodelovanje pri odrešitvi, Jezusovi zmagi nad smrtjo s svojim blaženim trpljenjem. Tako se natančno spominjajo dneva Jezusovega poveličanja 14. ali 15. dne meseca nisana (judovsko poimenovanje), vendar ne datuma njegovega rojstva, o katerem tudi ni podatkov v evangelijih. Prvo krščansko praznovanje božiča je izpričano v letu 204, o njem pa poroča zgodovinar Hipolit Rimski. S tem se zavrača dokaj razširjena razlaga, da so se kristjani želeli prilagoditi rimskemu bogočastju in pokristjaniti rimski praznik rojstva Nepremagljivega Sonca (*dies natalis Solis Invicti*), ki so ga od leta 274 po Kr. po odredbi cesarja Avrelijana praznovali 25. decembra. Razlaga temelji na dejstvu, da božično bogoslužje in cerkveni očetje tiste dobe vzpostavijo vzporedno povezavo med Jezusovim rojstvom in svetopisemskimi izrazi, kot so »sonce pravičnosti« (*Mal 3,20*) in »luč sveta« (*Jn 1,4 sl.*). Glede na to, da so bili kris-

tjani do leta 313 (Milanski edikt cesarja Konstantina) v rimskem imperiju kruto preganjani, si je težko predstavljati, da bi hoteli prilagoditi poganške praznike liturgičnemu koledarju Cerkve. Druga, bolj verjetna razlaga povezuje Jezusovo rojstvo z njegovim utelešenjem, ki se je hkrati povezovalo z dnevom njegove smrti. Neka anonimna razprava o solsticijih in ekvinokcijah (enakonočjih) potrjuje, da je bil naš Gospod spočet 8. kalende meseca marca (25. marec), ki je dan Gospodovega spočetja in trpljenja, torej je bil spočet na isti datum, kot je umrl. V vzhodnem izročilu, če se opremo na drug koledar, se Gospodovo trpljenje in utelešenje praznujeta 6. aprila, na dan, ki sovpada s 6. januarjem, ko se praznuje božič. Odnos med trpljenjem in utelešenjem je skladen z antično in srednjeveško miselnostjo, ki sta občudovali popolnost veselja kot celote, kjer so bila velika Gospodova dela med seboj povezana. Pojmovanje izvira tudi iz judovstva, kjer sta se stvaritev in zveličanje povezovala z mesecem nisanom.

Zvezda repatica

Zvezda, ki naj bi »modrim z vzhoda« (Sveti trije kralji) kazala mesto Jezusovega rojstva v Betlehemu, je omenjena v evangeliju po Mateju. Neki modreci vprašajo v Jeruzalemu: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit« (Mt 2,2). V času oblikovanja evangelija je bilo prepričanje, da čudež na nebu oznanja rojstvo neke pomembne osebe ali kakšen pomemben dogodek, dokaj običajno. To prepričanje so sporočali tudi v poganskem svetu (npr. Svetonij: Dvanajst

Cezarjev, Avgust (De vita Caesarum, Augustus); Cicero: O prerokovanju (De divinatione) itd. in judovskem svetu (Jožef Flavij: Judovska vojna (Bellum Iudaicum)). Poleg tega Četrta Mojzeseva knjiga (Numeri, 22.-24. pogl.) vsebuje prerokovanje, ki pravi: »Zvezda vzhaja iz Jakoba in žezlo se vzdiguje iz Izraela« (4 Mz 24,17). Odlomek so razlagali kot prerokovanje odrešenja, prerokovanje o Mesiji. V tem okviru nam besedila nudijo ustrezen kontekst za razumevanje znamenja zvezde.

Vprašanje sodobnega raziskovanja Svetega pisma pa je, kateri naravni pojav, ki so ga ljudje tedanjega časa imeli za izjemnega, bi se lahko zgodil na nebu.

Zanimive so predvsem tri hipoteze:

1. Že Kepler (17. stol.) je govoril o novi zvezdi, o supernovi: gre za oddaljeno zvezdo, ki ob koncu svojega življenja eksplodira, zato nekaj tednov močnejše sveti in jo lahko opazimo z Zemlje.

2. Komet, saj kometi sledijo ustaljeni, eliptični poti okrog Sonca. Ko se mu približajo, jih je mogoče opazovati, ker za seboj puščajo plinasto in prašno sled. Opis se ujema tudi s tem, kar prikazuje Matejeva zgodba, vendar se pojavi znanih kometov, ki so vidni z Zemlje, ne ujemajo z datumi te zvezde.

3. Planetna zveza Jupitra in Saturna. Tudi Kepler je opozoril na ta občasni pojav, ki se je, če se ne motimo v izračunih, prav verjetno zgodil v letu 6 ali 7 pred Kr., torej v letih, ki jih raziskave označujejo za čas Jezusovega rojstva (o tej domnevni srednjeveški računski napaki bi bilo primerneje razpravljati kdaj drugič).

*Vir: Juan CHAPA, 50 vprašanj o Jezusu.
Družina, Ljubljana 2014.*

DOBRO DELO, KI GA STORIMO BLIŽNJEMU, JE KOT OBJEM

OBJEM, KI BLAŽI RANE.
OBJEM, KI VZBUDI VESELJE.
OBJEM, KI PRINAŠA UPANJE.
OBJEM, KI POTOLAŽI.
OBJEM, KI SPREJEMA.
OBJEM, KI OSVOBAJA.
OBJEM, KI NUDI ZAVETJE.
OBJEM, KI NE OBSOJA.
OBJEM, KI ODPUŠČA.
OBJEM, KI LJUBI.

V LETOŠNJIH BOŽIČNO-NOVOLETNIH PRAZNIKI
PODARIMO OBJEM, KI PRINAŠA UPANJE V LEPŠI SVET.

HVALA ZA OBJEME HOMŠKIM GASILKAM ZA DONIRANO
HRANO IN MIKLAVŽEVIM ANGELČKOM - HOMŠKIM
VEROUKARJEM ZA DARILCA ZA OTROKE V STISKI.

ZA KARITAS HOMEK, MOJCA POPELAR

DOGODIVŠČINE HOMŠKIH SKAVTOV

Homški skavti smo del Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov in delujemo že 30. leto. Vsako leto število članov in voditeljev narašča!

Čeprav nam je epidemija v lanskem letu nekoliko prekrizala načrte za izvedbo srečanj v živo, se skavti Homškega stega nismo vdali. Spopadli smo se z izzivi in pokazali, da je naša skupnost lahko močna tudi v kriznih časih. Junija nas je razveselila novica, da lahko sestanke in srečanja izpeljujemo v živo, tako smo skavtko leto zaključili med krošnjami homškega hriba.

Julija in avgusta so se naši člani odpravili na poletne taborne, kjer so se družili, se učili različnih veščin in raziskovali nove kraje. Poleg tega so spoznavali Boga in vsaka starostna skupina je na svoj način razvijala osebni odnos z Njim.

Naši najmlajši, bobri in bobrovke (otroci, stari 6 in 7 let), so se odpravili Želumlje, kjer so na otoku Matanui spoznali Moano in ji pomagali pri njeni posebni nalogi: na pravo mesto vrniti srce Tafit in rešiti svoj dom ter prebivalce otoka.

Volčiči in volkuljice, ki so stari od 8 do 10 let, so se letos odpravili v Prebold oziroma v džunglo, kjer živijo Akela, Bagira, Mang, Želva U,

Kača Kaja, Čil in Mama Rakša. Spoprijateljili so se tudi z Mavglijem in skupaj z njim rešili džunglo pred uničenjem.

Izvidniki in vodnice, mladi od 6. razreda osnovne šole do 1. letnika srednje šole, so tabornili v Radovljici. Voditelji so pripravili temo iz slovenskega filma Kekec. Taborili so v šotorih, postavili jambor in druge taborne zgradbe, si kuhali na ognju ter vsak dan spekli svež kruh. Ob skavtskih veščinah so spoznavali tudi prigode Kekca, Mojce, Tinkare, Rožleta in Pehte.

Naši najstarejši člani, popotniki in popotnice (mladi od 2.letnika srednje šole naprej), so si pot svojega tabora izbrali sami. Šala klan se je odpravil do Kopra. Tema njihovega tabora je bila čajanka, zato so vsak dan spili čaj drugačnega okusa, zadnji dan pa so si na morju za osvežitev privoščili ledeni čaj. Omega klan se je podal na pot čez Pohorje. Med hojo se je prilegel počitek, igranje odbojke, sušenje premočenih oblačil in kot se za skavte spodobi, so opravili tudi dobra dela.

Voditelji letos svojega tabora nismo imeli, smo pa izvedli načrtovalni vikend v Šmarjeti. Tam smo si zastavili cilje za letošnje skavtsko leto, naredili strateški načrt in načrtovali program za posamezne veje. Seveda pa ni manjkalo časa

za zabavo in smeh. Čeprav je bil že konec septembra, smo skočili v vodo hipotermalnega izvira, imenovanega Klevevška Toplica. V poletnem in jesenskem času smo se voditelji udeležili tudi več usposabljanj. V začetku decembra pa smo komaj čakali, da je zapadel sneg, saj smo lahko preizkusili, kako hitre so naše sani, ko se z njimi spustimo po Ljubelju.

Poletje je minilo in prišla je zima. Mi smo že s polno paro v novem skavtskem letu. Vse veje so izpeljale poletne tabore in nadaljujejo srečanja v živo. Pripravili smo adventni sejem, kjer smo prodajali piškote in adventne venčke. V decembru pa že tradicionalno vsako leto prinesemo betlehemsko Luč miru na Homec in v okoliške župnije.

Več utrinkov, filmčkov in fotografij si lahko ogledate na naši Facebook strani Homški sončki ali na naši spletni strani Homec 1.

Ob prihajajočih praznikih vsem bralcem želimo obilo miru, pristnega veselja in upanja, ki nam ga prinaša novorojeno dete.

Pozdravljamo vas s skavtskim pozdravom: bodite pripravljeni!

**IZKOPI
RUŠENJE
UREJANJE OKOLICE
ASFALTIRANJE**

**GSM: 041 874 888
041 945 658**

info@izkopi-cernivec.si

WWW.IZKOPI-CERNIVEC.SI

**MONTAŽA IN DOBAVA ALU IN PVC
STAVBNEGA POHIŠTVA**

Boris Kocmur s.p.
Homec IV./7, Radomlje

VRATA OKNA PANORAMSKE STENE POLICE SENČILA

GSM: 041/717-309

www.kocmur.si

E-mail: info@kocmur.si

MATEJ SUŠNIK

Bolkova 27 Homec, 1235 Radomlje

T.: 051 602 642

E.: suton.doo@gmail.com

Adaptacija kopalnic, vodovod, centralna kurjava, plinske inštalacije

ŠPORTNO DRUŠTVO PRESERJE VEDNO AKTIVNI

Ko je v začetku lanskega leta virus COVID 19 zavladal svetu, se je v življenju vsakega človeka marsikaj spremenilo. Tudi v društvu smo se morali prilagoditi ukrepom, vendar smo še vedno želeli ostati kar se da aktivni. Vede-

mo smo, da v teh časih še posebej potrebujemo povezanost, šport in dobro voljo.

V začetku vsakega leta imamo občni zbor. Vodje sekcij podajo poročila o delu v preteklem

letu in predstavijo plan za tekoče leto. Uredi-jo se tudi druge formalnosti glede delovanja društva. Letos smo občni zbor izpeljali na daljavo. Vsi člani društva so gradivo prejeli po e-pošti in tudi sodelovali v razpravah, predlogih in glasovanju. Od 80 članov društva je bila kar dobra polovica aktivno udeležena na zboru.

Redna tedenska rekreacija sekcij odbojke, namiznega tenisa in pilatesa je potekala v telovadnici OŠ Preserje v okviru pogojev NIJZ. Za vsako sekcijo je letno planirano 80 ur vadbe, toda zaradi ukrepov smo jih izvedli le polovico.

Odbojkarji so imeli nekoliko več rekreacije, saj so v poletnih mesecih igrali odbojko na mi-vki na igrišču pri Bernardiju na Viru. Redno tudi sodelujejo v odbojkarški ligi, ki je organizirana v Komendi. V šolskem letu 2019/2020 so zasedli 6. mesto med 18. ekipami. Turnir 2020/2021 pa so ukrepi v boju proti Covid-19 onemogočili. Trenutno so prijavljeni v novi PCT-turnir, ki se bo tudi odvijal v športni dvorani v Komendi. Sekcija namiznega tenisa v Ljubljanski rekreativni namiznoteniški ligi 2020/2021 tudi ni igrala zaradi koronarnih ukrepov. Ligo 2021/2022 pa so močno skrčili in zato naši igralci niso dobili mesta v njej. Pilates in kombinirana vadba se izvaja pod vodstvom Sveta zdravja in v organizaciji našega društva. Zaradi korone smo zabeležili velik upad udeležencev.

V začetku junija, ko so noči že bolj tople, smo se člani društva odpravili na že štirinajsto tradicionalno kampiranje po Sloveniji. Letos smo se tega še posebej veselili. Organizacijska ekipa je tokrat izbrala izletniško kmetijo Ver-tovšek v Posavju. Kmetija se nahaja v kraju Veli-ki Kamen in leži ob gozdu in travnikih. Pod kozolcem imajo prostora za 150 gostov, na voljo pa je tudi travnati igrišče za sproščeno igro otrok. Organizirajo svečane dogodke kot tudi piknik praznovanja. Udeleženci kampa smo v petek takoj po prihodu postavili šotore in

dvignili našo zastavo. Sledil je družabni večer ob igricah in klepetu. Sobotno dopoldne smo izkoristili za pohod do kočice na Bohorju (896 m n.v.), popoldne pa smo imeli družabne igre na travniku. V nedeljo nas je obiskal čarovnik Mare Čare, ki je posebno razveselil otroke. Otroci so radi sodelovali z njim, starši pa so jih z veseljem opazovali. Za zaključek so nam gostitelji pripravili domači jabolčni štrudelj in nas ponovno povabili v goste.

Ob prihodu domov smo imeli srečo, saj se je v našem križišču v Preserjah ustavil Junak Deželak, ki se je s svojo ekipo peljal proti Kamniku. Lepo smo pozdravili njegov do-

brodelni dogodek, namenil nam je tudi par besed in s tem spodbudil tudi naše otroke k navijanju zanj in širjenju dobre volje.

Noč buč se tudi letos ni izvedla v živo. Tako kot lani smo člani in krajanje spodbudili na Facebook strani in tudi letos je bil odziv dober. Še vedno si seveda vsi želijo dogodka na prostem, kjer lahko ljudje poklepetajo med sabo, poskusijo domače dobrote in si ogledajo preko 100 bučnih izdelkov. Verjamemo, da bo že drugo leto možno izvesti tudi to. Do takrat se trudimo dobro voljo širiti preko drugih kanalov.

V decembru smo člani društva z veseljem pristopili k akciji Okrasimo Preserje, ki je bila organizirana na pobudo predsednice društva Kreativnih nomadov in s podporo Krajevne skupnosti Preserje. Okrasitev je na treh lokacijah: ob glavnem križišču, ob novem križišču in ob šoli. Vabljeni, da si ogledate in uživate v decembrskem vzdušju! Spremljajte nas tudi na spletni strani www.preserje-pri-radomlje.si in na Facebooku.

V novem letu vam želimo, da predvsem poskrbite za svoje zdravje. Naj bo šport, zabava in dobra volja na vašem vsakodnevem seznamu. Prihajajoče leto naj bo pobarvano s sanjami, posuto z ljubeznijo in okrašeno s čudeži. Veliko dobrega vam želimo v 2022.

Predsednik ŠD Preserje Viktor Marinšek

Foto: Viktor Marinšek, Katja Loboda

TREBA SE JE POSLUŠATI IN DELATI TISTO, KAR VAS VESELI. TO JE PRAVI RECEPT ZA ZDRAVJE!

Epidemija covid-19, ki jo povzroča virus SARS-CoV-2, je močno posegla v vsakdan celotne družbe in skoraj brez izjeme tudi v samo delovanje različnih organizacij. Med organizacijami, ki so zaradi epidemije najbolj na udaru, so zdravstvene ustanove, ki so morale že takoj ob pričetku zaradi aktivnosti in ukrepi za obvladovanje okužb, čez noč reorganizirati svoje delo. V te aktivnosti je močno vpeta diplomirana medicinska sestra Sabina Zupan iz Preserij pri Radomljah. V Zdravstvenem domu Domžale, kjer je zaposlena, je namreč članica koordinacijske skupine za covid-19. Za svojo aktivnost in požrtvovalno delo pri izvajanju ukrepov za preprečevanje širjenja epidemije covid-19 je letos spomladi prejela spominski znak »Za požrtvovalnost v boju proti covidu-19«.

Sabina skupaj s možem Simonom in dvema otrokoma živi na Vaški poti v Preserjeh pri Radomljah. Zelo rada kuha in peče, v prostem času pa rada pleše. Že vrsto let je aktivna v Športnem društvu Preserje, kjer opravlja delo tajnice, v zadnjem mandatu pa je tudi svetnica v Krajevni skupnosti Preserje. Pred leti ste jo lahko videli tudi na odru, saj je igrala v nekaj predstavah Kulturnega društva Jože Gostič Homec.

Na njeno odločitev, da se poda v zdravstvene vode so v mladosti vplivali Dr. romani

Sabinina poklicna pot je že 30 let povezana z zdravstvom. Zaupa mi, da se je po končani osnovni šoli odločala med srednjo kemijsko in zdravstveno šolo. Glede na število prebranih Dr. romanov se je na koncu odločila za srednjo zdravstveno šolo. »Za vpis v srednjo zdravstveno šolo ni bilo sprejemnih izpitov, dobila pa sem tudi štipendijo na Ginekološki kliniki. Tako sem po zaključku srednje šole pričela delati tam,« pove Sabina in doda: »Delala sem na različnih področjih, od uroginekološkega oddelka, oddelka za intenzivno nego, porodničnici, ambulanti za nosečnice ...« Na Ginekološki kliniki je vrsto let delala v štirih izmenah, kar je bilo zelo naporno, saj so bili

takrat še njeni otroci majhni. Zadnja leta je delala v dopoldanskem urniku, vendar je kljub temu domov iz Ljubljane prihajala pozno popoldan, zato si je želela delati bližje domu. Po 21. letih jo je pot pripeljala v Zdravstveni dom Kamnik, kjer je bila vodja Zdravstveno vzgojnega centra. Od leta 2016 pa je zaposlena v Zdravstvenem domu Domžale, kjer dela v referenčni ambulanti. Gre za delo na področju preventive, v smislu zdravega življenjskega sloga. Zadnji dve leti aktivno sodeluje v koordinacijski skupini za covid-19. V svojem delu se je našla. To ji je pritrnila tudi njena hči, ki ji je obenem v šali še rekla, da boljšega poklica kot ga ima, ne bi mogla izbrati. Saj imajo doma osebno medicinsko sestro.

Delo v referenčni ambulanti Zdravstvenega doma Domžale rada opravlja in ji je pisano na kožo

Zaupa mi, da ji delo v referenčni ambulanti v ZD Domžale zelo leži, pri tem pa ji za marsikatero nasvete pacientom zelo prav pridejo izkušnje iz obeh prejšnjih služb. »V referenčni ambulanti imam zaupen odnos s pacienti, saj jih poslušam in jim svetujem. Za njih si moraš vzeti čas, tudi če greš s časom v svojo škodo. S tem se dobro posvetiš pacientom in tudi sami se zaradi tega radi vračajo nazaj. Zelo pogosto me pacienti med samo obravnavo opazujejo, zato se mi zdi pomembno, da se tudi sama skušam v veliki meri držati nasvetov za zdrav življenjski slog. Po mojem mnenju, pa je potrebno pri vsaki stvari imeti zdravo kmečko pamet in biti realen, kajti časi v katerih živimo, niso vsem najbolj naklonjenimi, zato ne moreš nekoga sekirati in siliti v nekaj, kar ne želi ali ne more početi ali pa preprosto še ni pripravljen narediti spremembo v svojem življenju. Pacienti običajno radi slišijo preprosta navodila in nasvete in šele če jim to uspe narediti, potem se stvari nadgrajujejo,« obrazloži Sabina.

Od marca lani je članica koordinacijske skupine za covid-19 v Zdravstvenem domu Domžale

Kmalu bo minilo dve leti od začetka epidemije

je covid-19 in že takoj na začetku so morale zdravstvene ustanove čez noč reorganizirati delo. Moja sogovornica mi pove, da so v ZD Domžale 12. marca 2020 na hitro ustanovili koordinacijsko skupino za covid-19 pod vodstvom direktorice mag. Renate Rajapakse: „Koordinacijska skupina je bila ustanovljena zato, da bi se čim bolj znašli v dani situaciji: kako zaščititi paciente in sebe ter seveda, da bi vsak nekaj pripomogel k temu. Takrat smo vsi zaposleni v zdravstvenem domu stopili skupaj, saj nobenemu ni bilo težko poprijeti za delo in kaj narediti, ne glede na izobrazbo. Vsi smo se bali nečesa, za kar praktično nismo vedeli, za kaj točno gre. Vzpostavili smo telefonski center, da so pacienti lahko tudi po tej poti prišli do zdravnikov in receptov. Prav tako smo vzpostavili t.i. covid ambulante za odrasle in otroke, kjer so delovali posebni teami splošnih ambulant. V teh ambulantah se je pregledovalo paciente, ki so imeli kakršnekoli simptome za okužbo z virusom covid 19.

Ves čas aktivno vpeti v delo s covidom-19

Lani poleti, ko se je situacija nekoliko umirila, je Sabina začela ponovno opravljati delo v referenčni ambulanti. Že jeseni pa je covid-19 znova pokazal zobe: „Od oktobra dalje smo bili vpeti v delo s covidom-19 (jemanje brisov, sprejemanje telefonskih klicev ...). Poleg tega smo po šolah in vrtcih hodili jemati brise učiteljem in vzgojiteljem. Ko pa je z novim letom prišlo cepivo, pa smo najprej v zdravstvenem domu organizirali cepilne ambulante, kasneje pa zaradi večjega števila ljudi, ki so se želeli cepiti, preselili v Športni park v Domžalah. Tam je bil organiziran cepilni center za masovno cepljenje,“ pravi moja sogovornica, ki mi zaupa, da v domžalskem zdravstvenem domu cepljenje bazira na diplomiranih medicinskih sestrah: „Morali smo reorganizirati naše delo, splošne ambulante so postale še bolj obremenjene zaradi velikega števila klicev in e-pošte, kot pred korono. „Včasih se je veliko stvari nakopičilo, da je bilo kar težko vse skupaj narediti v zelenih časovnih okvirjih. Leto 2020 in leto, ki se izteka je bilo zares naporno. Ampak običajno je vsako delo lažje opraviti, če imaš dobre sodelavke in sodelavce, in posluh vodstva. Tako je bilo tudi zame.“

V prvem valu epidemije vsak dan po telefonu klicali pozitivne paciente

Sabina mi zaupa, da so se v prvem valu organizirali tako, da so po telefonu klicali vse, ki so bili pozitivni na koronavirus, da so spremljali njihovo zdravstveno stanje in jim skušali biti čim bolj v pomoč. V drugem valu pa to enostavno ni bilo več izvedljivo, kajti večina zdravstvenih in zobozdravstvenih delavcev je kljub epidemiji opravljalo svoje delo: „Iz našega telefonskega centra smo vsak dan obveščali ljudi, ki so imeli pozitivne brise na covid-19. Obenem pa smo jim skušali čim bolj podati navodila za uspešno premagovanje bolezni. Približno od 300 do 400 pacientov je bilo potrebno vsak dan obvestiti o rezultatih PCR brisa. Spomnim se primera, ko sem obvestila gospoda, ki je imel pozitiven bris. Svetovala sem mu naj si ob prvi priložnosti

kupi oksimeter- aparat za merjenje nasičenosti krvi s kisikom. Že takoj naslednje jutro se me je gospod poklical in povedal, da ima zelo nizek nivo kisika v krvi. Kasneje se je izkazalo, da je bil gospod prepeljan v bolnišnico, kjer je ostal kar nekaj tednov.“ Sabina mi še pove, da so sicer z Telemedicino spremljali zdravstveno stanje tistih pacientov, ki so bili v domači oskrbi med boleznijo. Na ta način so pacienti sami doma preverjali meritve krvnega tlaka, telesne temperature... Na ta način so pacienti lahko ostali doma, hkrati pa so preko tega zaznali, če se jim je zdravstveno stanje poslabšalo, da se je pravočasno ukrepalo.

S strani nekaterih pacientov so deležni opazk, kletvic in pa tudi groženj

S sogovornico sva se dotaknila tudi odnosa pacientov do zdravstvenega osebja. Zaupa mi, da so pri jemanju brisov deležni veliko opazk, kletvic in pa tudi groženj. Pravi, da se zaveda, da jemanje brisa za marsikoga ni prijetno, kljub temu, da se trudijo maksimalno, da se ga naredi pravilno in »nežno«. „Seveda imajo nekateri občutek, da mu daš testirno paličico tako globoko, da je prišla v možgane. Vendar temu ni tako. Verjamem da ima nekdo, ki se testira na dva dni, že vsega dovolj. Ne zavedajo se, da nismo zdravstveni delavci sprejeli takšnega odloka, ki zahteva redno testiranje,

če želiš po vsakdanjih opravkih. Te pa takšen odnos ljudi prizadene,“ poudari Sabina.

Tudi zdravstveni delavci so samo ljudje

Je pa na cepljenju kritik in opazk po besedah Sabine bistveno manj. Spominja se, da so bili ob pričetku cepljenja ljudje praktično hvaležni za to možnost. Kasneje, proti poletju, pa je prišla že tudi kakšna opazka: „Na koncu prvega obdobja cepljenja sem imela že polno glavo vsega, saj sem bila tako jaz kot moje kolegice, ki smo velikokrat delale po 12 ur, tako psihično utrujene, da se nam na različne opazke in komentarje ni dalo več odgovarjati. Smo vendarle tudi me mame in imamo družine, nekatere tudi majhne otroke, ki so svoje mame bolj malo videli.“

V referenčni ambulanti kakšnih stisk pacientov zaradi korone ni zasledila

Spregovorila sva tudi o morebitnih posledicah, ki jih je pustila epidemija oz. ukrepi, ki so spremenili način našega življenja. Sabina pravi, da osebno v referenčni ambulanti, kaj več stisk ljudi zaradi korone ni zasledila. „Sem ter tja je kakšen pacient postokal, da ne smemo nikamor in podobno. „Sem pa dobila generalni občutek, da so ljudje v času zaprtja države izkoristili kot podarjen prosti čas. Zato so se ravno v tem času bolj odločali za zdrav način življenja. Je bilo pa opaziti hude stiske

pri tistih, ki so zaradi epidemije ostali brez službe. Kar nekaj takšnih telefonskih klicev je bilo zabeleženih v prvem valu korone,“ mi pojasni Sabina. V nadaljevanju mi še pove, da jo je lani skrbelo, če se bodo njeni pacienti vrnili v referenčno ambulanto, saj je bila ob prvem valu ambulanta zaprta pet mesecev. Kljub vsemu so se v veliki večini vrnili nazaj, ko se je vrnila na svoje delovno mesto.

Nekateri ljudje z različnimi ravnanji želijo pokazati svoj prav

Ena izmed negativnih plati trenutne zdravstvene situacije, je tudi delitev na cepljene in necepljene in pa tiste, ki upoštevajo ukrepe in tiste, ki jih ne, čemur smo priča v vsakdanjih odnosih, pogovorih, v medijih, na družabnih omrežjih in še kje. „Po eni strani se mi zdi, da se stroka odloča tako kot je prav in da za svoje odločitve odgovarja. Če so neki splošni ukrepi, kot so nošenje mask, razkuževanje rok, upoštevanje razdalje, je to treba upoštevati. Osebnost me moti, kadar pridem v trgovino oziroma nekam, kjer je več ljudi v istem prostoru in vidim kakšnega, ki ima nepravilno nameščeno masko (pod nosom). Jaz moram že dve leti nositi masko nad nosom. Ne razumem nekaterih ljudi, zakaj izzivajo s takšnim ravnanjem in to samo zato, da bi obveljalo njihovo. Lahko rečem, da je negativen odnos in napad nekaterih ljudi do nas medicinskih sester, ki jemljemo brise in do vseh tistih, ki preverjajo PCT, odraz neke kulture,“ obrazloži Sabina, ki mi še zaupa, da podpira, da se vsak sam odloča o tem ali bo cepljen ali ne. Vendar pa hkrati meni, da ne glede na to ali je nekdo cepljen ali necepljen, mora upoštevati neka splošna navodila, ki trenutno veljajo pri nas za zaježitev okužb in vračanje v normalno življenje brez prepovedi in zapiranja: „Vsi zdravstveni delavci si želimo, da bi bilo to obdobje čim prej za nami, da bomo tudi mi doma s svojimi družinami.“

Nekateri se odločajo za cepljenje z razlogom, da bodo lahko nato odpotovali na dopust. O cepljenju mi moja sogovornica pove, da

sama ljudi ne prepričuje, da se morajo cepiti, saj bi se počutila krivo, če bi prišlo do kakšnih težav: „Sama sem trikrat cepljena. Ljudi, ki izrazijo dvome v cepljenje, pa vprašam, če ne zaupajo zdravstveni stroki, kako bodo potem odreagirali v primeru, če bodo zboleli za koronavirusom, ko jim bodo v bolnišnici pomagali isti ljudje.“ Sabina tudi opaža, da se nekateri ljudje za cepljenje odločajo zaradi tega, da se bodo lahko svobodno gibali: „Pred poletjem se je veliko ljudi cepilo, ker so odhajali na morje, na dopust, sedaj jih je kar nekaj takšnih, ki se cepijo, da gredo lahko smučat.“

Treba se je poslušati in delati tisto, kar na veseli. To je pravi recept za zdravje!

Za zaključek pogovora sva se dotaknila še prihajajočih božično-novoletnih praznikov. Sabina vsem bralkam in bralcem Vaščana želi, da ostanejo zdravi in da delajo tisto, kar jim je najljubše: „Želim, da poslušate sebe in svoje telo. Da se znate poveseliti, konstruktivno pogovoriti in da uživete v vsakem dnevu posebej. Treba se je poslušati in delati tisto kar vas veseli. Seveda je treba imeti pravo mero za vsako stvar. To je pravi recept za zdravje! Želim vsem srečno, zdravo in uspešno novo leto. Prav tako želim, da se konec junija prihodnje leto vidimo na homški gasilski veselici, kjer se bomo lahko zopet naplesali.“

GOSTILNA PRI JURJU REPANŠEK

Gregor Repanšek s.p.

Kamniška cesta 24, Preserje pri Radomljah

E-mail: rgostilna.pri.jurju@siol.net

Tel.: ++386 1 7227 - 392

Želimo vam vesel božič in srečno, zdravo ter udobno novo leto 2022.

Vsem cenjenim strankam se zahvaljujemo za zaupanje.

www.milax.si | info@milax.si | tel: 051 306 376

www.mn-ograje.si

MN OGRAJE™

Pravi naslov za vašo ograjo

- Široka izbira modelov ograj
- Visokokakovostni materiali
- Varnost in zanesljivost
- Estetska dovršenost
- Garantirano zadovoljstvo

Nudimo brezplačno izmero

080 22 00 | info@mn-ograje.si

DRUŠTVO KREATIVNI NOMADI

Lansko pomlad smo v Preserjah ustanovili društvo Kreativni nomadi, da bomo skupaj ustvarjali lepši in boljši svet. Cilj našega društva je organiziranje ustvarjalnih delavnic, na katerih želimo poučiti ljudi kako lahko z malo domišljije in dobre volje ponovno uporabijo izdelke, ki bi sicer končali v smeteh. Našo dejavnost je razširjena v skrb za okolje in pristno doživljanje narave. Pri tem sledimo svoji odgovornosti in ljubezni do narave, pri ustvarjalnosti pa črpamo ideje iz veselja.

Leto 2021 smo koronski lockdown aktivno izkoristili za čiščenje bregov Kamniške Bistrice. V dveh mesecih smo očistili in pospravili ogromno smeti, ki so jih ljudje pripeljali in odvrgli v gozdovih ob reki. V času selitve žabic smo na območju ribnika Črnelo skupaj z društvom Terra Anima prenesli skoraj 3000 dvoživk, katere so izredno pomembne za naše okolje. Z veliko hvaležnostjo smo se udeležili izredno poučnih in zanimivih izobraževalnih delavnic Zavoda RS za varstvo narave, na katerih smo spoznavali živali in zelo redke rastline mokrišč.

Z otroci naše ulice smo organizirali izmenjevalnico igračk, za katero želimo, da bi jo izvedli vsaj dvakrat letno (pomlad – jesen) v našem okolišu. Dobrobit takšnih izmenjevalnic je predvsem v zavedanju otrok, kako malo potrebujejo in kaj vse si lahko med seboj zamenjajo, posodijo ali delijo. V oktobru smo v trzinsem gozdu odstranjevali invazivno rastlino - navadno barvilnico, ki se je zelo razširila v naših gozdovih in vedno bolj prerašča domače rastline.

Pomagajmo žabicam

Odstranjevanje barvilnice

Izmenjevalnica_avgust_kreativni nomadi_1

Močvirje_opazovanje ptic

Jesenski meseci so bili izredno ustvarjalni. Iz odsluženih bombažnih majic smo pletli zappestnice prijateljstva. Nabrane kamenčke smo barvali v kamenčke prijaznosti. Mladim smo predstavili tudi malo manj znano radioamatersko dejavnost »lov na lisico«, ki bo na programu našega društva bolj obširno v naslednjem letu. November smo aktivno preživeli z organiziranjem in izdelovanjem okrasov za praznično okrasitev našega kraja. Tokrat so se lanskoletni ekipi (KS Preserje in

ŠD Preserje), s svojimi unikatnimi lampijoni pridružili otroci OŠ Preserje in vrtca Gaj. S povezovanjem in ustvarjalnostjo smo ustvarili čarobni praznični sprehod po našem kraju.

V letu, ki prihaja, si želimo vse aktivnosti še bolj razširiti in povabiti k sodelovanju enako misleče ljudi, se povezovati in ustvarjati lepšo prihodnost. V upanju, da bomo našli tudi prostor, kjer se bomo lahko ustalili in priredili še kakšno aktivnost več, se veselimo prihajajočega leta in ljudi, ki se bodo s svojo strastjo pridružili našemu društvu.

Izdelava lampijona

DRUŠTVO ZA POMOČ PSOM SRCE ZA BULLE

je bilo ustanovljeno iz neizmerne ljubezni do še vedno velikokrat narobe predstavljenih pasjih pasem, ki jih nosimo globoko v srcu in se jim dogaja krivica. Smo njihovi predstavniki in zastopniki. Borimo se za njihovo dobrobit v svetu, ki jim včasih ne izkazuje preveč podpore, ampak jih diskriminira ter daje slab glas. Z našimi srci smo z vsemi živalmi, ki trpijo in trudili se bomo na vso moč pomagati vsem, ki so prepuščene same sebi. Zato se ne obrnemo stran niti, ko je potrebno rešiti oz. prevzeti mucke, kokoši, race, pujsce, krave, zajčke ... Vsaka žival, ki je trpinčena in zapuščena, najde v nas svoje zaščitnike.

Že 5 let s pomočjo naših aktivnih članov in simpatizerjev po vsej Sloveniji rešujemo in iščemo domove domačim ljubljencem. Večino teh psov in mačk smo morali tudi veterinarsko oskrbeti (kastracija, sterilizacija, odprava poškodb, bolezni ...). Člani društva opravijo čez 30 ogledov mesečno po vsej Sloveniji, povprečno vsaj 1 ogled na dan. Vsi tako rešeni psi in mačke so bili oddani najprimernejšemu novemu lastniku s posvojitveno pogodbo, ki ga za-

vezuje k določenim obveznostim do posvojene živali. Vsaka posvojitev je bila s fotografijami in člankom objavljena na naši Facebook strani DRUŠTVO SRCE ZA BULLE, ki ima že preko 33.000 članov. Ko rešenčka oddamo v nov dom, se delo za nas ne konča. Spremljamo jih, preverjamo, kako skrbijo za njih in želimo videti, ali so živali dejansko prišle do lepšega življenja. Se je pa tudi že zgodilo, da novi lastniki niso skrbeli za živali, zato smo jim jih

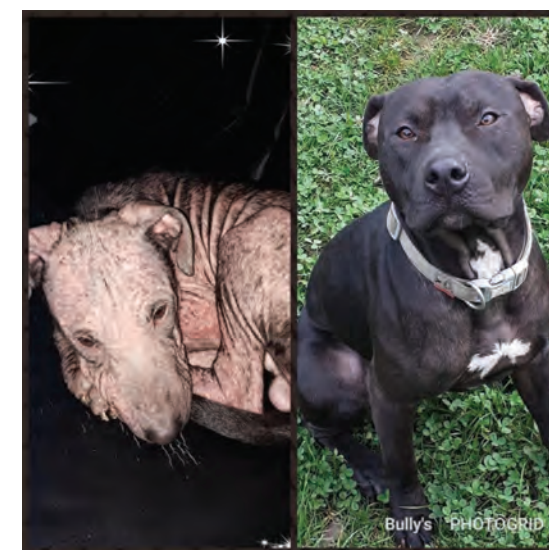

Veliko ljudi se na nas obrača s prošnjo, da bi iz različnih razlogov radi oddali svojega lastniškega psa ali mačko. Glede na naš način dela in uspešnost pri iskanju novih domov, se o naši srčni ekipi širi dober glas po vsej Sloveniji, zato imamo vse več dela tudi s tem, ko pomagamo ljudem najti nov dom za njihovega ljubljénčka.

Vsako leto pomagamo kar nekaj zavetiščem z iskanjem novega doma njihovim varovancem, predvsem seniorčkom, ki že dolgo čakajo na svoj dom. Naš profesionalni fotograf brezplačno vse te kučke fotografira, mi pa jih skupaj z opisom njihove življenjske zgodbe objavljamo na Facebook strani. Na tak način smo v letu 2019 in 2020 pomagali do novega doma desetim psom, ki so bili v zavetišču že več let.

Vsako leto smo bolj aktivni v tiskanih, televizijskih in digitalnih medijih po vsej državi. Medijske hiše nas največkrat kar same kontaktirajo glede svetovanja, objav o odgovornem lastništvu in razlagi tega pojma širši javnosti.

V tiskanih izdajah različnih medijev se redno pojavljajo naše izjave in članki o odmevnih primerih, ki se dogajajo v Sloveniji. Preden je pandemija zajela tudi našo državo, smo bili povabljeni v vrtnice in osnovne šole, kjer smo se z otroki pogovarjali o odgovornem lastništvu in ravnanju z živalmi. Pomembno je, da otroci razumejo, kako skrbeti za živali in biti prijazni do njih.

Redno izdelujemo izdelke, kot so majice, kalendarji, kape, opozorilne table, nalepke za avto ipd. z našim logotipom, ki jih v zameno za

prostovoljno donacijo prejmejo naši podporniki in simpatizerji. V različnih trgovinah smo se dogovorili za zbirne točke, kjer lahko njihovi kupci darujejo hrano za živali, kar je društvu v veliko pomoč pri skrbi za živali. Hrano pa oddamo tudi ljudem, ki se v potrebi po pomoči obrnejo na nas.

Dragi sokrajani, bralci teh vrstic, prosim vas, da poskrbite za svoje živali. Hranite jih, oskrbujte jih, imejte empatijo do njih. Čeprav so živali in delujejo po svojem nagonu, še vseeno čutijo bolečino, strah, lakoto, veselje, ugodje in pripadnost. Toliko lepih trenutkov, družabništva, veselja in naklonjenosti nam dajo v tem norem svetu. Zakaj jim ne bi vrnili z enakim? Sterilizirajte in kastrirajte svoje mucke in kužke, da ne prihaja do neželenih legel. Ne mečite mladičev v reko, ne puščajte jih sredi gozda, ne odvrzite jih iz avta nekje daleč stran od vašega doma, kot da so smet. Bodite odgovorni, poskrbite za njih, imejte jih radi in našemu društvu.

Srce za bulle odvzemite del bremena in dela, saj se vsakodnevno srečujemo z grozotami, ki jih človek povzroči nedolžnim živalim.

Za konec naj vam v imenu našega društva zaželim lep božič in srečno ter zdravo novo leto, ki prihaja. Naj ne pokajo petarde, ki ne strašijo samo živali, ampak tudi ljudi. Naj vaša srca pokajo od naklonjenosti do ljudi in živali. Bodite ljudje in se obnašajte humano. Do vseh. Če pa potrebujete pomoč glede živali, je društvo Srce za bulle tu vedno za njih in vas.

**DRUŠTVO SRCE ZA BULLE
VAM ŽELI
SREČNO IN ZDRAVO 2022**

SMS: BULL5 na 1919

info.srce.za.bulle@gmail.com

tel: 070 719 902

Frizerski salon **Teja** Laharnar s.p.

Teja

delovni čas
od 7 - 19 ure
sob: 7 - 12 ure

Pelechova 18
1235 Preserje pri Radomljah
Tel: 01/722 7313
gsm: 041 716 733
www.frizerskisalonteja.si
frizerski salon Teja Radomlje

Pelechova cesta 15, 1235 Radomlje, SLOVENIJA

E-mail: iztok@diapromet.si

E-mail: info@diapromet.si

www.diapromet.si

Tel.: 00386 41 753 467

mizarstvo
PRAŠNIKAR

PRAZNOVANJE 30. OBLETNICE OSAMOSVOJITVE REPUBLIKE SLOVENIJE

V četrtek, 24. junija 2021, smo na Homcu slovesno obeležili 30. obletnico osamosvojitve Republike Slovenije. Po maši za domovino, ki jo je v cerkvi Marijinega rojstva na Homcu daroval domači župnik Gašper Mauko, se je množica domačinov zbrala v središču vasi, ob lipi samostojnosti. V kulturnem programu, ki ga je povezovala homška skavtinja Ana Marinko, je sodeloval Mešani pevski zbor Klas Groblje pod vodstvom Roka Rakarja, ki je s svojimi domoljubnimi pesmimi poskrbel, da je bil predvečer praznika še bolj slovesen. Na začetku slavnostne akademije sta navzoče pozdravila Marjeta Rode, predsednica KS Homec – Nožice in Janez Hribar, predsednik KS Preserje. Prireditve se je udeležila tudi

podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec. Letošnji slavnostni govornik je bil Matjaž Brojan, znani domžalski novinar, publicist in pisatelj. Po končani akademiji so se prisotni odpravili v nekdanjo homško šolo, kjer je sledila otvoritev likovne razstave slikarke Laure Ličer z naslovom Bube. Po krajšem programu se je praznovanje nadaljevalo na športnem igrišču ob simboličnem kresovanju in druženju ob dobri kapljici in domači slovenski potici.

Tradicionalno prireditve praznovanja dneva državnosti so organizirali KS Homec–Nožice, KS Preserje, Župnija Homec, Župnijska Karitas Homec, KD Jože Gostič Homec, Skavtski steg Homec, PGD Homec, ŠD Preserje in ŠD Homec.

MATJAŽ BROJAN

SLAVNOSTNI GOVOR OB PRAZNOVANJU DNEVA DRŽAVNOSTI NA HOMCU, 24. 6. 2021

Domovina je srečna in srčna bližina, ni prazna beseda, predvsem pa je splet prelepih čustev, ki nam jih je z njo, z domovino, dal živeti Stvarnik, ko nas je postavil na najlepši košček sveta.

Že Cankar je v Kurentu napisal, da je Stvarniku po stvarjenju sveta ostalo polno prgišče lepote, ki jo je raztrosil tod, kjer smo mi doma. Tu smo: med mrzlim severom in vročim ju-

gom, med oblimi zelenimi hribi in ostrim skalovjem, ki se na severu strmo dviga s pečinami v nebo. Spodaj nam je dal rodovitna polja, ki nam dajejo kruh, dal nam je dišeče senožeti s travniki poprej in ostrnicami na njih, kopami in kozolci, stavbno dediščino, ki je nima ostali svet. Te vznesene besede Janeza Medveška nam pritrjujejo, medtem ko sami spoznavamo vso lepoto tega, kar imamo. To ni prazna pate-

tika velikega mojstra peresa in čopiča iz Dragomlja, ampak srčno občutenje tega, kar smo Slovenci prejeli kot milost usode, da živimo v tem rajju pod Triglavom. Kako nam olepšujejo življenje veseli vinogradi s tistim, kar nam dajejo, kako nam ga zaljšajo preproge cvetočih rož, ki najbolj cvetijo v rožniku – juniju, tem krasnem mesecu, ki nam je pred tremi desetletji dal svojo državo.

Jeseni je naše kraljestvo pobarvano s tisoč odtenki, ki se nam razkrivajo za boglonaj na platnu narave. Razodevajo se nam celo na kamnitem Krasu, kjer kraljuje temnordeči ruj. V evforiji krajinske očaranosti nad neskončno lepoto zdajšnje Kranjske nas mirijo na vzhodu prekmurske ravnice, na jugu bele breze Bele Krajine in v vročini hladijo mnoga vodovja, potoki, reke in morje. S pesmijo voda, ki žuborijo in nas vodijo v posebno vznesenost, spoznavamo, kaj nam daje kraljestvo Blejskega jezera z najlepšim otokom, kar jih je in so ga celo v National Geographicu pokazali svetu in ob tem rekli: »Poglejte ljudje, kje je doma krasota vseh lepote!«

V vročem poletnem času nas začarajo pašniki predgorskega sveta z gozdnatimi vršaci za njimi. Tam so planšarski stanovi in vse tisto, k čemur hoče vsak vsaj enkrat v življenju. Tam stoji gorski skalni gospodar in navdih vsakemu Slovincu – Triglav – to duhovno zavetje tebe, mene in vseh, ki čutimo po slovensko.

Tam na skrajni levi slovenskega sveta se toči diamantna lepota – zelena voda Soča. To je cvet vsega, kar tudi v vašem imenu povežem v milost, ki smo je bili za vse čase deležni, ko je bil Bog milosten v svoji odločitvi, da ustvari ta zemeljski raj, ta nebesa pod Triglavom. Ampak, žal, stokrat žal.

V zameno za vse to smo nehvaležno zazrti v množico nevrednega, ob tem, ko dvigujemo in promoviramo tisto, kar nas kot ljudi in Slovence ponižuje, žalosti, predvsem pa izkrivlja pravo resnico o narodu, ki – tako radi pravimo – živimo veselo na sončni strani planin, v resnici pa v senci popolne nacionalne razdvojenosti.

V nezanosnost se v takem preurejajo stare

resnice in vrednote nas, ki smo potomci Kralja Sama. Je čisto nepomembno, ali smo potomci onih, ki so bosopeti skozi blato in močvirja slovanskih ravníc pridrveli semkaj iz Zakarpatja, ali onih, ki jih pripeljalo v tukajšnje kraje s severozahoda ali celo morda Skandinavev, belopolnih in rusoglavih, ki so pridrveli s severa. Tu smo zdaj, kakršni smo, mi, ki smo si vzeli pravico, da pozablamo stare vrednote, ki so nas postavile med omikance sodobnega sveta, zagotovo večne vrednote Evrope. Po tisočletju in več neuresničene želje biti svoj, popolnoma pozablamo na velike ljudi, ki so trpeli in za uresničenje te želje tudi živeli: na Trubarja, Bohoriča, na začetnika uresničenja želje po zedinjeni Sloveniji Matija Majarja Ziljskega, na Prešerna, Jakoba Aljaža, Antona Slomška, mojstra Plečnika, na vojskovodjo Rudolfa Maistra in še koga. Vodili in pripeljali so nas v zavedanje, da so prednostne naloge naroda v kulturi, v samozavedanju, samospoštovanju in uresničevanju tisočletne želje doseči nedoseženo: slovensko popolno samobitnost, samostojnost, suverenost. Pred tridesetimi leti smo jo dosegli. Srčno, predvsem pa srečno: z odločnostjo, da smo pripravljeni žrtvovati tudi največje, kar imamo.

Dosegel si ga, Slovenec, ta cilj: biti svoj gospodar na svojem. Pove naj se vnovič, ponovno in brez slepomišljenja: edini, ki je ta cilj v resnici dosegel, je bil do konca poenoten slovenski narod, on in edino on, četudi se mnogi drenjajo v tem, kdo si bo nezasluženo prilastil največ zaslug za največje dejanje Slovencev. Zelo ilustrativno je dejstvo, da v Sloveniji tačas obstaja kar 10 veteranskih, vojaških (resničnih in navideznih) združb, združenj veteranov, kjer se njihovi člani vsi oblačijo v uniforme osvoboditeljev in opozarjajo na svoje zasluge. Brezsramnost je tolikšna, da v prve vrste na državnih osamosvojitvenih prireditvah sedajo tisti, ki so bili – ko je bilo hudo – proti slovenski osamosvojitvi. Dobro pri tem je le to, da zgodovina ne pozablja in se bo še čez 30 ali 50 let vedelo, kdo je bil »za« in kdo je bil »proti«. Zdaj se to zamenjuje.

Pogled se vrača v desetletja pred osamosvojit-

vijo. Bilo je pred rojevanjem domovine, nekaj dolgih desetletij prej. Želje, da bi bili svoji na svojem, so se rojevale strahoma in v skritem upanju, da bomo kdaj vendarle sami gospodarji v svoji lastni državi. Zdelo se je, da smo za zmeraj in dokončno vklenjeni v skupno domovino, v kateri je ukazoval en, dovolj samozavesten in druge podcenjujoč gospodar. Zdelo se je, da nikoli ne bo drugače, saj je bilo o ljubezni do svoje slovenske zgodovine govoriti neprimerno, nepotrebno in skoraj bogokletno dejanje. Poslanec prvega sklica parlamenta v samostojni Sloveniji Tone Tomažič je nekoč rekel približno takole: »Kako zelo te imam rad moja Slovenija, tako rad – ampak res – da bi dal življenje zate!« Namesto, da bi požel aplavz za izrazilo svojega prelepega intimnega občutja, je prejel posmeh, ironijo in sarkastične, cinične pripombe tistih, ki se zdaj rinejo med osamosvojitelje.

Še zdaj se mnogim v jugo-nostalgicnem, marsikje prevladujočem razmišljujočem okolju ne zdi primerno govoriti o domoljubju, lepoti tega krasnega občutja, ko imaš rad svoj slovenski svet. Ljubezen do domovine ni usmerjena proti nikomur, nikogar ne žali, podcenjuje, nikogar ne ponižuje. Norčujejo se celo mnogi iz festivala pesmi, ki zanosno govorijo v Sloveniji, njenih lepotah in se vsega, kar je slovensko, sramujejo.

Tudi v šolah ni predmeta, ki bi denimo nosil ime »Slovenija, rad te imam«, pri katerem bi učence opozarjali na to, da je vredno, kar imamo in da je vredna ljubezni in spoštovanja ta edina domovina, ki jo imamo. Zdi se, da nas je sram svoje identitete in vrednot prednikov, ki bi jih kot dragoceno zapuščino morali nositi iz preteklosti v prihodnost. Pred nekako dvema mesecema se je zgodilo, da je veleposlanica Slovenije v Romuniji ob prihodu v to državo izročila poverilna pisma predsedniku države. Ponosna, da je Slovenka, se je oblekla v slovensko narodno nošo. Njen lepi dokaz, komu pripada, pa je vzbudil (kje drugje kot doma), posmeh, cinične pripombe in žaljive sarkazme. Kako zelo slovensko! Kako je že zapisal Koseski? »Kdor zaničuje se sam, podlaga je

tujčevi peti.« Njegov je tudi napotek v verz: »Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos!« Pa gre za ponos? Z dejanji odgovarjamo.

Temelj tega, da smo, in da smo v Evropi enakovredni in spoštovani, če bi nas ne mazali in omadeževali naši ljudje, je jezik, ta milozvočni glas, ki živi v nas, od rojstva iz matere poimenovan kot materni jezik. Več kot 30 narječij ga bogati in ga dela za jezik, ki je med raziskovalci etnogeneze narodov Evrope med najzanimivejšimi.

Pa še za tega, ki so ga v rokopisih prvi zapisali trije patri v Brižinskih spomenikih nekje ob Vrbskem jezeru, skrbimo nemarno in nepoštljivo. Običajno se dogodi, da v maturitetnem gradivu zaživijo najvrednejši pisci, kar jih ima, zmore in ponudi zdajšnja in pretekla kakovostna literarna tvornost med nami. Tak dragocen zaklad, ki vselej ponudi tudi duhovne razsežnosti jezikovnega bogastva mladim, za esej nameni najdragocenejše literarno delo z omenjenimi vrednostnimi atributi. Le kdo je ta, ki je letošnjim maturantom ponudil spisje človeka, ki je prišel od drugod in je etablirani avtor zdajšnjega časa? Maturanti letos prebirajo delo tega človeka, delo, ki je napisano deloma v ne-našem jeziku, polnem najgrših počestnih izrazov, zadevajočih najbolj in največ (kot je povedal veliki dr. Anton Trstenjak) spodnji parter in pritikline tako ženskega kot moškega telesa. Naj bo to mladim jezikovna, estetska in sporočilna popotnica za začetek zrelega življenja?

Smešno, neverjetno, ampak je res: zgodilo se je z blagoslovom tistih, ki bi morali sami naš jezik spoštovati najprej. Greznica, kloaka izrazov, povedana, izražena na način, ki naj bi bil sodoben in naj bi izražal izpovedno sodobnost v jeziku je – tako vsaj mislim – grd madež na tridesetletno obletnico in praznik slovenstva, praznik jezika in vsega, kar je najpomembnejše slovenskega.

Kdaj že – ta modrost in verz pesnika – ki nista od včeraj, ko se je Francetu iz Vrbe zapisalo: »Kar ni tuje zaničuješ, starih šeg se zgublja sled, pevcev svojih ne spoštuješ, za dežele čast si led!« Malikujemo tuje, kar ni naše, poza-

bljamo na vse, kar bi nas podaljševalo v prihodnje čase in dvigalo ugled med narodi, povezanimi v evropsko vez.

Tačas, ko nas uničuje neznosna sprtost in

galopirajoča sovražnost in bi nas lastni ljudje radi v Evropi želeli kar najbolj umazati, mi dovolite, da sklenem z Župančičevo pesmijo in njegovo prisposodbo drobne majhne vezenine, metafore za naš narod.

Vsa razkosana,
v prah poteptana
čudežna vezenina:
naskrivaj jo poberem,
jo s solzami operem,
skrbno jo zvijem,
si v nedra jo skrijem,
ob njej se grejem,
jo božam, se tešim,
da v bodočnost jo rešim –
o moja domovina!

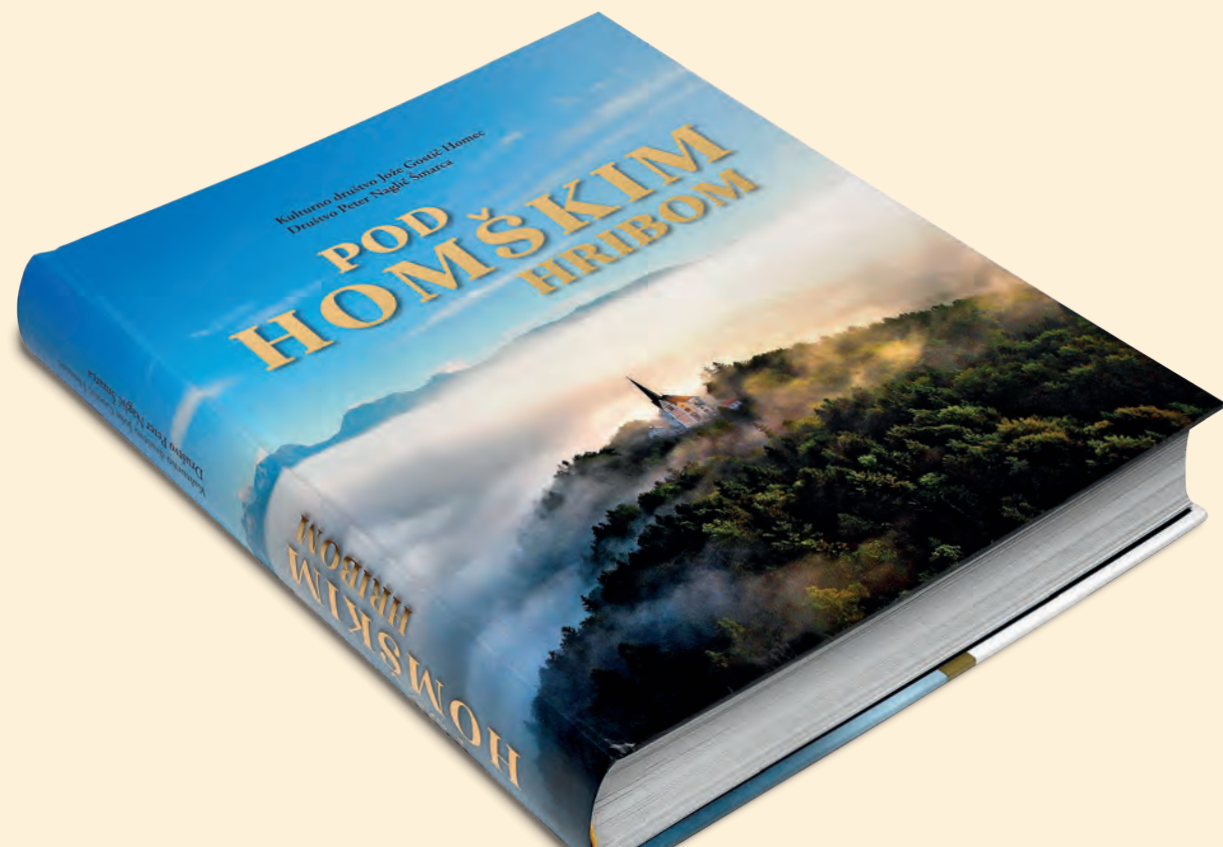
Jaz pa dodajam: rad te imam Slovenija, radi jo imejmo, zasluži si vso našo ljubezen!

Vse dobro tebi Slovenija, vam pa želim, spoštovani prijatelji, lep jutrišnji praznik!

Matjaž Brojan, novinar, publicist

BESEDILO IN FOTOGRAFIJE:
TONI IGLIČ, BORUT JENKO, MATJAŽ ŠPORAR

PREDSTAVITEV ZBORNIKA POD HOMŠKIM HRIBOM

Z mislijo: »Ne samo preživeti, ampak tudi ustvarjati,« smo se člani dveh kulturnih društev iz dveh sosednjih občin odločili, da združimo moči in sledimo nekdanjemu homškemu župniku Antonu Mrkunu, ki je leta 1925 s knjigo Homec predstavil zgodovino in življenje krajev pod Homškim hribom.

Z mislijo: »Ne samo preživeti, ampak tudi ustvarjati,« smo se člani dveh kulturnih društev iz dveh sosednjih občin odločili, da združimo moči in sledimo nekdanjemu homškemu župniku Antonu Mrkunu, ki je leta 1925 s knjigo Homec predstavil zgodovino in življenje krajev pod Homškim hribom.

Konec leta 2016 je dozorela odločitev, da s pisano besedo na novo osvetlimo čas naših prednikov, ki so ga zaznamovali zanimivi dogodki, pomembne osebnosti, življenjske navade in posebnosti ter vse to zapišemo v krajevno zgodovinsko kroniko in jo tako ohranimo bodočim rodovom. Odločitev uredniškega odbora je dodatno spodbudila bogata

in raznovrstna fotografska zapuščina fotografa in kronista iz Šmarce, Petra Nagliča. Njegova fotografska zbirka iz časa prve polovice dvajsetega stoletja nas še danes nagovarja, da z radovednostjo podoživljamo čas, v katerem je ustvarjal. Malo je krajev v naši državi, ki se lahko ponašajo s tako bogato in raznovrstno fototeko. Pod vodstvom odgovornega urednika prof. dr. Janeza Marolta, zgodovinarja in velikega domoljuba, se je oblikoval uredniški odbor v sestavi: predsednik Borut Jenko, predsednik Kulturnega društva Jože Gostič Homec in člani Matjaž Šporar, predsednik Društva Peter Naglič Šmarca, Janez Gerčar, šmarski župnik in dekan kamniške dekanije, Gašper Mauko, homški župnik, Jan Bernot, Toni Iglič in Andreja Šuštar. Ob tem se spominjamo, da je bil med ustanovnimi člani uredniškega odbora tudi nekdanji homški župnik Lojze Hostnik, ki je med nastajanjem zbornika preminil.

S poglobljenim odstiranjem preteklosti, z različnimi raziskovalnimi pristopi posameznikov smo uspeli oblikovati kronološko in vsebin-

sko raznovrstno branje. Gradivo zbornika je opremljeno s pestrim fotografskim izborom, ki so ga prispevali domačini ali pa temelji na dodatnih arhivskih virih. Ob tem velja poudariti izjemne fotografije Tonija Igljica, fotografa in strokovnega oblikovalca celotne monografije.

Nepredvidljivi dogodki sodobnega časa so posegli tudi v nastajanje našega knjižnega dela in nam spremenili načrte, prestavili potek ter program izida. Zaradi pojava virusne epidemije, ki je zajela celotni svet, so se z zdravstvenimi zapletmi in posledičnimi ukrepi začasno prekinili

Utrinki iz tiskarne, med nastajanjem knjige Pod Homškim hribom.

Utrinki iz tiskarne, med nastajanjem knjige Pod Homškim hribom.

Oziranje v preteklost nam ponuja spoznanje, da cenimo pot naših prednikov, vzbuja samozavest ter nas usmerja v razmišljanja o prihodnosti. Zbornik, ki je pred vami, med drugim poudarja prav ta odnos, da se v generacijah, ki prihajajo, vzbudi čut o zavedanju bogate prehojene poti naših prednikov. Vsebino smo nadgradili s spoznanjem, da je znanje moč, kar je bila vodilna misel pri našem ustvarjanju.

Utrinki iz tiskarne, med nastajanjem knjige Pod Homškim hribom.

tudi naši ustvarjalni nameni. Predvideni datum izida v letu 2019, ko bi knjiga izšla ob praznovanju 600. obletnice Marijinega prikazanja na Homškem hribu, smo bili prisiljeni prestaviti. Z izidom zbornika v letošnjem letu pa sta naše delo in trud posvečena tudi 30. obletnici samostojnosti naše domovine.

Pri odkrivanju, zbiranju in kasneje tudi pregledovanju gradiva smo pozornost posvetili gospodarskemu razvoju, kulturnemu ustvarjanju, iznajdljivosti preprostih ljudi v preteklosti vse do današnjega časa. V zborniku so opisane pomembnejše osebnosti tega prostora, veje obrti in podjetništvo, različna društva, vse, kar je močno zaznamovalo preteklost Duplice, Šmarce, Nožic, Homca, Preserij.

Uredniški odbor je ob izidu krajevnega zbornika dolžan iskreno zahvalo prof. dr. Janezu Maroltu za njegov bogat uredniški doprinos, vso srčnost, skrbno in profesionalno zavzeto opravljeno delo med nastajanjem te obsežne knjige. S svojo dobrohotnostjo in mediatorsko spretnostjo je na celotni uredniški odbor prenašal modrosti zgodovine, s svojo strokovno avtoriteto pa omogočil, da je v knjigo vključenih veliko zanimivih strokovnih vsebin, ki so jih prispevali avtorji iz akademskih in univerzitetnih krogov. Z različnimi prispevki so številni sodelujoči domačini poskrbeli, da je pripadnost do domačega kraja še bolj izražena.

Zanimiva zgodovinska publikacija, ki je pred vami, ni le naš dolg preteklim generacijam. Predstavlja popotnico vsem, ki jo bodo prebrali ali samo bežno pregledovali obsežno fotografsko dokumentacijo, s katero sta zaznamovana čas in prostor domovanja homškega osamelca, okoli katerega reže strugo vodna os Kamniške Bistrice s svojimi nekdaj življenjsko pomembnimi mlinščicami.

Utrinki iz tiskarne, med nastajanjem knjige Pod Homškim hribom.

Del uredniškega odbora z glavnim urednikom na zadnjem, 30. sestanku pred izidom knjige, 23. 5. 2021 v Nožicah.

ČEBELARSKO DRUŠTVO DOMŽALE, ČEBELARSKA DRUŽINA HOMEK

Čeprav se s čebelarsko letino ne moremo pohvaliti, pa je bilo društveno leto bogato z aktivnostmi. Poleg obilne bere izobraževanj, delavnic in srečanj je najpomembnejša slavnostna otvoritev učnega in apiterapevtskega čebelnjaka na bregu Kamniške Bistrice v Studi. Vabimo k obisku! Krajanji in uporabniki medenih pridelkov čebelarjem radi zastavljajo vprašanja. Tokrat naj nanizam odgovore na nekaj najbolj pogostih.

O slabi letini medu

Tako slabe sezone, kot je bila letošnja, ne pomnijo niti najstarejši čebelarji. Marec je prinesel pretoplo vreme, ki je prebudilo naravo, v aprilu pa je huda pozoba pomorila cvetne brste in popke. Čebele so bile prikrajšane za izredno pomembno razvojno pašo. Po aprilski zmrzali se je nadaljevalo slabo vreme z deževjem, ki je trajalo vse tja do prvih dni junija. Čebelarji nismo imeli kaj točiti – nič ali zelo malo je bilo cvetličnega, akacijevega, lipovega, javorjevega in smrekovega medu. Še več - morali smo pomagati čebelam, da so sploh preživele. Ves maj in junij smo jih hranili s sladko-

rno raztopino, da bi ohranile vsaj minimalno kondicijo do prve paše na kostanju in morda še na hoji. In res je, če je čebelar v aprilu in maju veliko delal s čebelami in jim pomagal, da so preživele in postale močne družine, so mu v drugi polovici poletja prinesle vsaj nekaj medu.

O cenah medu

Na trgovinskih policah se pojavlja med po presenetljivo nizkih cenah. Čebelarji smo ogorčeni, saj medu pa tako nizkih cenah nihče ne bi prideloval. Nevedni kupci so zbegani: čudijo se, zakaj je takšna razlika med ceno medu pri čebelarju in ceno najcenejšega medu na trgovski polici. Razlika je verjetno v (ne)kakovosti oziroma (ne)pristnosti medu. Običajno cenjen med nima tipičnega okusa in vonja, je samo sladek, saj je izdelan iz različnih vrst sladkorja z dodatkom arom in barv.

O nakupu medenih pridelkov iz prve roke

Dobro je kupiti med in medene izdelke pri lokalnem čebelarju in se z njim pogovoriti. Šele ko bomo spoznali proces pridobivanja medu in drugih čebeljih pridelkov, bomo znali ceniti to dragoceno darilo narave. Opazujemo čebele in čebelarje, kako se trudijo, da pridobijo te čudovite pridelke, ki nam prinašajo dobro počutje in zdravje. Ne pozabimo, da je med samo eden od pridelkov medonosne čebele. Zelo pomembni čebelji pridelki za naše zdravje, počutje ter odpornost so še cvetni prah, matični mleček, propolis in vosek. Tudi te pridelke dobite pri čebelarju.

O ogroženosti čebel

Pomembno je, da se zavedamo, da je čebela eno od najpomembnejših živih bitij, saj je vsaka tretja žlica hrane odvisna od čebel, njena

vloga v naravi pa je še mnogo večja. Z našimi nesmotnimi posegi v naravo zmanjšujemo čebelji življenjski prostor, k ogroženosti čebel in drugih opraševalcev pa močno prispevajo tudi klimatske spremembe in onesnaževanje okolja. Na čisto osebni ravni lahko zmanjšamo uporabo osebnih avtomobilov, zasajamo čebelam prijazne rastline, varujemo naravo in se zavzemamo za čudovite cvetoče travnike namesto zelenih puščav.

O krepitvi imunskega sistema

Vsi vemo, da je preventiva boljša kot kurativa. Torej moramo z medom in drugimi čebeljimi pridelki graditi odpornost že zgodaj jeseni in ne šele takrat, ko razsajajo različni virusi. Vsekakor priporočamo dnevno uživanje žlice medu, ki jo raztopimo v kozarcu mlačne vode. Še bolj "močna" je mešanica medu, cvetnega prahu, matičnega mlečka in propolisa. Priporočamo žličko takšnega čebeljega zaklada dnevno, ki jo počasi raztopimo v ustih. Naj še enkrat opozorimo, da medu nikoli ne segrevamo, torej počakamo, da se čaj ohladi na temperaturo pitja in ga šele takrat osladimo z medom.

O delu čebelarskega krožka

Že pred enim letom smo pisali o začetkih delovanja čebelarskega krožka v Osnovni šoli Preserje pri Radomljah. Od takrat do sedaj je mentor krožka Tomaž Panjič že opravil tečaj za čebelarje začetnike, doma ima svoje čebele, na terasi na strehi šole pa je tudi že postavljen panj z močno čebeljo družino. Člani krožka so dobili zaščitno opremo in tako lahko opazujejo čebele od blizu. Krajevna skupnost Preserje je prispevala sredstva za panje, za kar se jim iskreno zahvaljujejo. Veseli smo, da je čebelarski krožek zaživel, kar pomeni, da več kot stoletna tradicija čebelarjenja v naši okolici ne bo zamrla.

Čebelarji in čebelarke želimo vsem krajanom Homca, Nožic in Preserij lepe praznike ter srečno in zdravo leto 2022!

LUKA STRAŽAR & NEJC MARČIČ SANJAČA IN GARAČA

Lansko leto nas je korona prikrajšala tudi za alpinistični večer, ki ga Kulturno društvo Jože Gostič Homec prireja tradicionalno vsako jesen. Letos smo razmišljali o tem že spomladi, vendar nekako z negotovostjo pričakovali jesen in upali, da se ne zgodi podobno kot lani, zato je izbor gosta čakal do zadnje minute. Luka Stražarja in Nejca Marčiča sem imel že v mislih pred leti, ko sta preplezala prvenstveno smer Sanjači zlatih jam v severovzhodni steni 6615 m visokega vrha K7 West, leta 2011 v Pakistanu in leto kasneje za ta podvig prejela zlati cepin. Vmes pa so padale ideje, predlogi, obletnice in ker je tak večer pri nas le enkrat na leto je spričo dogajanja minilo od takrat že deset let. Predlani,

ko smo gostili Aleša Česna bi lahko bil gost tudi Luka Stražar, saj je v navezi z njim in Angležem Tomom Livingstonom na Latoku 1 v Karakorumu v Pakistanu uspešno preplezal severno steno in skupaj z njima prejel svoj drugi Zlati cepin. A vendar je nanoslo, da sem se v začetku novembra usedel za računalnik in odprl stran planinske zveze, kjer sem prebral, da sta Luka Stražar in Nejc Marčič preplezala spet eno izredno 1700 m visoko steno – prvenstveno smer Slovenska direktna na severozahodni strani 6680 metrov visoke gore Tsoboje v Nepal. Ko sem poklical Aleša Česna, če mi lahko pošlje telefonsko številko, mi je nemudoma odgovoril še s sporočilom, da kolikor ve, Luka prihaja jutri v Slovenijo. Po nekaj dneh

»aklimatizacije« doma, sem ga poklical in sva se dogovorila za termin predavanja. Zaradi PCT pogojev smo se v društvu odločili za predavanje v Osnovni šoli Preserje pri Radomljah. Z dovoljenjem gospe ravnateljice se je večer zgodil v petek, 3. decembra.

Luka Stražar in Nejc Marčič sta vrhunska alpinista, ki sta se hribom zavezala ljubiteljsko in profesionalno, oba sta namreč gorska vodnika. Njuno skupno gorniško pot smo z njima skupaj podoživeli ob njunem pripovedovanju in slikah iz njunega arhiva. Oba sta nas navdušila s svojo preprostostjo in žarom, ki ju žene v hribe, v odkrivanje novih sten in mej, do katerih lahko sežeta. Z nami sta delila tudi nekaj spoznanj in izkušenj, ki sta jih nabrala v tistih najtežjih trenutkih v steni pod hudim pritiskom vremena, višine in časa. Kljub temu, da sta med seboj različna, so ju povezali njuni podobni pogledi na gore, alpinizem in plezanje. Njuni skupni pogledi in cilji, pa se najbolj poenotijo v steni, ko je pred njima problem in sta takoj istih misli kako se ga lotiti. Ob začetku njunega skupnega plezanja v domačih hribih in Centralnih Alpah se jima je dogajalo, da sta včasih zanemarila kakšen kos opreme, pozabila na hrano... Ko pa sta začela z vzponi v Himalaji sta ugotovila, da glede tega ni šale in je potrebno imeti kvalitetno opremo, saj v takšnih razmerah lahko to pomeni preživetje. Oba, Luka in Nejc sta si ustvarila družino, Luka (član Akademskega AO) iz Ljubljane, ki že štiri leta živi v Javorniškem Rovtu je letos postal oče, Nejc (član AO Radovljica) pa je doma z Bleda in živi v Gorjah. Skupaj plezata že več kot deset let in skupaj izbirata cilje.

Njun zadnji projekt je bil nekako bolj prilagojen željam mladega očeta. Zato sta za cilj izbrala gore, ki so logistično nekoliko manj zahtevne in so bližje Katmanduja, kar omogoča dostop z avtomobili in peš in tako se čas bolje izkoristi. Odprava je bila majhna in poleg njiju sta bila člana še Marko Prezelj in Matija Volontar. Kljub dobremu načrtu pa se je začela odprava vse prej kot sanjsko saj je Nejc zbolel.

Angina ga je za teden dni položila v posteljo in ga močno zdelala, nekaj je bilo tudi slabega vremena in vse želje so se nenadoma zazdele močno oddaljene. Prav tako sta se zavedala časovnega pritiska, saj dodatnega časa za več poizkusov v steni nista imela. Antibiotiki in aklimatizacija so Nejca znova postavili na noge in bolj ko se je bližal odhod domov, bolje se je počutil in opravil nekaj aklimatizacijskih vzponov.

“Do zadnje aklimatizacije sem se nekako pobral in tam prvič videl najin cilj, severozahodno steno. To mi je vlilo veliko novih moči. Glavni vtis je name pustil strm osrednji del smeri, z res napetim plezanjem,” so Nejčeve besede o srečnem koncu bolezni.

Zgolj tri dni pred koncem odprave sta se podala v steno in jo tudi uspešno preplezala. Seveda tudi plezanje ni šlo gladko, v steni so ju spremljale razne težave. Konfiguracija sama

je bila težka in zahtevna, imela sta sicer nekaj sreče z bivakiranjem v spalnici vreči, uspela sta si izkoptati poličko, ki jima je nudila vsaj nekaj kvalitetnejšega spanca. Na vrhnjem delu pa ju je spremljal močan veter in pršni plazovi. Kljub temu sta uspela stopiti na oba vrhova gore in uspešno sestopiti. Ob sestopu je imel težave Luka, ki mu je nenadoma začela zatekati desna roka in je ni mogel več uporabiti in se je zaradi tega sestop nekoliko zavlekel. V bazi sta ju pričakala Marko in Matija. Skupaj so na hitro proslavili uspeh in srečno vrnitev ter takoj zjutraj odšli v dolino.

“Taktika, da s seboj ne vzameva šotora, se nama je obrestovala. Na vršnem grebenu sva imela izredno srečo, da je bila severna stran gore nekoliko v zavetrju, sicer ne vem, če bi nama uspelo ‘pririniti’ do vrha,” so Lukove besede ob pogledu na njuno uspešno odpravo.

Alpinistični večer smo seveda zaključili tradicionalno, s prijetnim pogovorom in željo, da naj ju spremlja sreča, kjer koli ju bo vodila pot življenja.

AD

ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU

Damir Adrovič s.p.
Partizanska ulica 6,
1235 Radomlje

041/442-362, info@zakljuchnadela.com

Vesele
praznike
in
**Šrečno
2022**

PENZION
REPANSEK

**GOSTILNA
REPANSEK
HOMEK**

kuhamo za vas
01 7227 950

MIZARSTVO PARKETARSTVO **KLADNIK d.o.o.**

GOSTIČEVA 36 NOŽICE
1235 RADOMLJE
TEL.: 041 680 760

PRODAJA IN DOSTAVA
peletov, drv in briketov
na dom

PELETI
SLOVENSKO POREKLO
80% SMREKA
20% BUKEV
ZELO KVALITETNA
ENERGIJA NARAVE

drva so razžagana
na dolžino 25, 33, 50 cm
in zložena na paleto
dimenzije 1 x 1 x 1,8 m

www.drvadostavanadom.si
KONTAKT: 041/614 152, Stane

SERVIS GORILNIKOV

TRČEK ZDRAVKO ml. s.p.

Tel., fax: +386 (0)1/ 365 78 80
GSM: 041/ 622 059
E-mail: zdravko.trcek@siol.net

PAMETNA NEGA TEKSTILA
PRAL•TEKS

LIKALNICA • PRALNICA • ČISTILNICA

Pokličite nas: 040 841-110

GALUN **ASST**

izdelava in popravila kamionskih ponjav, nadstreškov in transparentov

e-mail: galun-co@siol.net www.ponjave.si

GMI

Galma d.o.o.
PODJETJE ZA GALVANIZACIJO

Jaka
gostilna in picerija

HUBAT
25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad

kurilno olje

dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

NARTNIK
AVTOSERVIS

Urban Nartnik s.p., uni.dipl.ing.stroj.

Perovo 29a, 1241 Kamnik | T: 030 996 146
e: info@as-nartnik.si | www.as-nartnik.si | DŠ: SI26424819

TESARSTVO IN KROVSTVO

TONI ŽEKAR
s.p., Homec

Tel./Fax: 01/7227-426, GSM: 041/384-776

E-mail: toni.zekar@siol.net

EIS SKOČAJ d.o.o.

Gajeva ul. 58

PRESERJE

1235 RADOMLJE